

Laodicean Times

லவோதிக் கேயன் டைம்ஸ்

1916 - 1879 ஈ - பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

தேரூர்பு 7 தேரூதி 2 ஜூலை - செப்டம்பர் 2017

R 5992

மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருத்தல் FAITHFUL UNTO DEATH

திறவுகோல் வசனம் : “நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு; அப்பொழுது ஜீவ கிரீடத்தை உனக்குத் தருவேன்”

– வெளிப் 2:10.

ஆதார வசனங்கள் : வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:1-17.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் குறிப்பிட்ட ஏழு சபைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட செய்திகள், சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அவர்களுக்கே பொருந்தக் கூடியவை. அவைகள் இன்னும் பரவலாகப் பார்க்கும்போது, முழு சுவிசேஷசபைக்கும் பொருத்திக் காட்டக் கூடியதாயுள்ளன. எண் ஏழு முழுமையைக் குறிக்கிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷபுத்தகம் அடையாளங்களாலான புத்தகம், இதை நம் கர்த்தர், “தம் தூதனை அனுப்பி, தம்முடைய ஊழியக்காரனாகிய யோவானுக்கு (அடையாளங்கள் மற்றும் அறிகுறிகள்மூலம்) வெளிப்படுத்தினதுமான விசேஷம்”(வெளி1:1).

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் அடையாளங்களினாலும் அறிகுறிகளாலும் நிரம்பியிருக்கிறது என்று வேதமாணவர் அறிவர். தவிர்க்கமுடியாத நிலையில் மட்டுமே நேரடி பாஷையில் பேசியிருப்பது விதிவிலக்காக இருக்கிறது. ஆனால் பொதுவாகவே, அடையாளங்களும் அறிகுறிகளுமே விதியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் நாம் மனநிறைவடைகிறோம்.

இதற்கிசைவாக, மீதியுள்ள புத்தகத்தோடுகூட “ஆசியாவிலுள்ள ஏழு சபைகள்” என்பதும் அடையாளங்களாகவே இருக்கவேண்டும். இந்த புத்தகத்தில் இனி நிகழ்விருக்கிற வரலாறு, முன்னேற்பாடாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இவைகள் கிறிஸ்தவ சபையின் வரலாற்றை அடுத்தடுத்த ஏழு நிலைமைகளாக அடையாளங் காணப்படவேண்டும். இந்த நிகழ்வு, கிறிஸ்துவின் முதல் வருகை துவக்கி, கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை வரையிலான வரலாற்றை

உள்ளடக்கியதாக உள்ளது. இந்தத் தீர்மானம் சரியானது என்பதை இதன் நிறைவேறுதல் நிரூபிக்கிறது என்று நாம் கருதுகிறோம்.

அப்போஸ்தலர் யோவானால் காணப்பட்ட தரிசனத்தில், “ஒரு மனுஷ குமாரனுக்கொப்பாக” என்று முதலாம் அத்தியாயம் நமக்கு விரித்துரைக்கிறது. இந்த விளக்கம் சபையின் அடுத்தடுத்த ஒவ்வொரு நிலைக்கும், ஒன்று அல்லது அதிகமான அம்சங்களுக்கு விநோதமாய்ப் பொருந்துவதாய் தோற்றமளிக்கிறது. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் செய்தியை அனுப்புபவர் அவ்வாறு விவரிக்கிறார். ஒவ்வொரு செய்தியின் இறுதிபாகத்தில், ஜெயங்கொள்வோர்க்கு வாக்குத்தத்தம் கொடுக்கப்பட்டு, சபை வரலாற்றின் வேறுபட்ட காலப்பகுதிகளிலும் இது பொருத்தமாக்கிக் கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த ஏற்பாட்டை கூரிய பார்வையுடன் கண்ணோக்கும்போது, அதன் காலக்கணக்கின் நிலையினை உறுதிசெய்யமுடியும். **எபேசு**, அப்போஸ்தலர்கள் வாழ்ந்த காலப்பகுதியைக் குறிக்கிறது. **சிமிர்னா** – புறஜாதியாரின் உபத்திரவக்காலம், கிபி 325வரை நீடித்தது. அப்பொழுது, கான்ஸ்டன்டைன் ரோமின் பேரரசனாக, கிறிஸ்தவத்துக்கு தயவு காண்பித்தான். **பெர்கமு** – போப்புமார்க்கம் எழுச்சியுறும் இடைப்பட்ட காலத்தைத் தழுவிக்கொண்டது. **தியத்தீரா** – உண்மை சபை வனாந்தரத்திலிருந்தபோது, போலிசபை பூமிக்குரிய ராஜாக்களோடு ராணிபோல் உட்கார்ந்து, சம்பிரமமாய் ஜீவித்தது. **சாந்தை** சபை – மறுசீரமைப்புக்கு சற்று முன்னதாக

இம்மாத வெளியீட்டில்

- .. மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருத்தல் 11
- .. காலம் சமீபித்திருக்கிறது 8
- .. உண்மை ஊழியத்தின் சிலாக்கியம் 9
- .. ஜீவ புஸ்தகத்தில் பேரெழுதப்பட்டோர் 15

லவோதிக் கேயன் டைம்ஸ் தேவனுடைய வார்த்தையின் ஐசுவரியங்களை லவோதிக் கேய தூதனின் படைப்பான ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கம் வாயிலாக புரிந்துகொள்ளத்தூண்டுவதில் சகோதரர்களுக்கான ஊழியமாக வெளியிடப்படுகிறது. தொடர்புக்கு – தமிழ்நாடு வேத மாணவர்கள், 1043 ஹவுசிங் யூனிட், கணபதி மாநகர், கணபதி, கோயம்புத்தூர் – 6. செல் : 9344 144000

ஒருசிறு கால இடைவேளையில் தரித்திருந்தது. **பிலதெல்பியா** – மறுசீரமைப்பின் காலம் துவக்கி, கிபி 1874வரை . **இலவோதிக்கேயா** சபை –இன்றைய நாளில் ஜீவிக்கிற பெயர்ச்சபை.

எபேச சபைக்கான செய்தி

எபேச என்ற வார்த்தைக்கு முதலாவது, மற்றும் விரும்பத்தக்க என்று பொருள். இக்காலப்பகுதியின்போது, நம் கர்த்தர் தம் வலது கரத்தில் ஏழு நட்சத்திரங்களை ஏந்தியிருந்தார்(வெளி1:20). ஏழு சபைகளின் செய்தியாளர்களில் – பரிசுத்த பவுல், பரிசுத்த பேதுரு, பரிசுத்த யோவான் போன்றோர். இக்காலப்பகுதியில் நம் கர்த்தராகிய இயேசுவால் வல்லமையாய் பயன்படுத்தப்பட்டு, வழிநடத்தப்பட்டனர். இதனால் நாம் அவர்களது போதனைகளை கர்த்தருடையதுபோல கருதி, அவர்களது வார்த்தைகள் அவரது வார்த்தைகளென்று விசுவாசித்து ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இச்சபையின் காலகட்டமானது, அதின் உண்மை, நிதானமான உழைப்பு, சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதல் மற்றும் அதன் உண்மையான போதகர்களுக்காக பாராட்டப்பட்டது – அப்20:28-30; 1கொரிந்11:19. இந்தக் காலப்பகுதியின் குணாதிசயமாக, “அவர்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, அவரைப் பின்பற்றினார்கள்”. அவர்கள் தங்கள் உடைமைகளை சந்தோஷமாய் செலவிட ஒப்புவித்தனர். அவர்கள் வைத்திருந்தவற்றை விற்று, தேவைப்பட்டோர்க்கு கொடுத்தனர். இந்த தற்கால வாழ்க்கையில் அப்பத்துக்கு அடிக்கடி குறைவுபட்டபோதிலும், ஜீவ அப்பத்தைப் பெற்றிருந்ததோடு, தேவனுடைய பரதீசின் மத்தியிலிருக்கிற ஜீவ விருட்சத்தின் வாக்குத்தத்தத்தையும் பெற்றிருந்தனர். ஏதேன் தோட்டத்தின் நடுவிலிருந்த விலக்கப்பட்ட விருட்சத்தைத் தவிர, மற்ற அனைத்து விருட்சங்களும் ஜீவ விருட்சங்களே என்பதை நினைவில் நிறுத்தவேண்டும். கீழ்ப்படியாமல் அந்த விலக்கப்பட்ட விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்த ஆதாமுக்கும் அவரது சந்ததிக்கும் மரணத்தை வருவித்தது. பரதீசின் மத்தியிலிருந்த அந்த விருட்சம், “நன்மை தீமையை அறியக்கூடிய விருட்சம்” என்று அழைக்கப்பட்டது. சுவிசேஷயுகத்தில் ஜெயங்கொள்வோர்க்கு மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதும் நிறைவளிப்பதுமான சூழ்நிலையில், அந்த விருட்சத்தின் கனியை புசிக்கும் முழு சுதந்திரத்தைத் தருவதாக, இன்றைய நாளின் பாடத்தில் நம் கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். அப்பொழுது தேவனைப்பற்றிய அறிவு அவர்களுக்கு தெய்வீக அங்கீகாரத்தின் அனுகூலத்தைப் பெற்றுத்தரும், அதற்குமாறாக, சாபத்தைக் கொண்டுவராது.

சிமிர்னா சபைக்கு

சிமிர்னா என்றால் கசப்பு என்ற அர்த்தமாகிறது. மிர்(Myrrh) மற்றும் மாரா(Marah) ஆகிய சொற்கள் ஒரே

இனத்தைச் சார்ந்தவை. கிறிஸ்தவ சபையின் இக்காலக்கட்டமானது, நீரோபேரரசனில் ஆரம்பித்து, டயாக்ளிஷியன் வரையுள்ள ரோமானியப் பேரரசுகளின் கீழ், மிக கசப்பான உபத்திரவக்காலமாக இருந்தது. இந்த காலப்பிரிவிலுள்ள சபைக்கான தமது செய்தியில் நம் கர்த்தர் தம்மைக் குறித்து, “முந்தினவரும், பிந்தினவரும், மரித்திருந்து பிழைத்தவருமானவர்” என்று குறிப்பிடுகிறார். பிதாவின் ஒரே நேரடி சிருஷ்டிப்பு என்ற உணர்வில் அல்லது வகையில் அன்றி வேறு எந்தவிதத்திலும், முந்தினவரும் பிந்தினவரும்” என்ற வார்த்தை அவருக்குப் பொருந்தாது. இவர் மூலமாகவே மற்ற அனைத்தும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. மற்ற எந்த கண்ணோட்டமும் வேத வசனங்களுக்கு முரண்பட்டதாக இருக்கும்—வெளி3:14; கொலோ1:15; 1கொரிந்8:6; யோவா1:1-3.

“நீங்கள் சோதிக்கப்படும் பொருட்டாகப் பிசாசானவன் உங்களில் சிலரைக் காவலில் போடுவான்; பத்துநாள் உபத்திரவப்படுவீர்கள்” – வெளி2:10. அவர்களுக்கு மாபெரும் உபத்திரவ நேரமாக இருக்கும் என்று, இவ்வாறாக இந்த காலப்பகுதியிலிருந்த தம் உண்மை ஊழியர்களுக்கு கர்த்தர் அறிவுறுத்தினார். புறஜாதி ரோம், இங்கு சாத்தானாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் இரத்தந் சிந்தவைக்கும் கொடூரங்களால் பூமிக்குரிய அரசாங்கங்களிலேயே மிகவும் பேய்த்தனமான தன்மையுடையதாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ரோமப் பேரரசர்களின் தரக்குறைவான உபத்திரவங்களிலேயே மிக கொடூர உபத்திரவங்களாக, பத்து நாட்கள் அடையாளமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. டயாக்ளோட்டின் ஆளுகை செய்த கிபி 303-313 வருடங்களே அந்த 10 வருடங்களாகும். இந்தக் காலப்பகுதியில் நிகழ்ந்த வரலாற்று சம்பவங்களை படித்தவர்களுக்கு, “நீங்கள் சோதிக்கப்படும் பொருட்டாக என்ற இவ்வார்த்தைகளின் ஆழங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். உலகம் ஒருபோதும் கண்டிராதவைகள் சிமிர்னா சபையின் காலப்பகுதியில் நிகழ்த்தப்பட்டது, கிறிஸ்தவ சகிப்புத்தன்மையின் அஞ்சாத தன்மைக்கான சில சாட்சிகளாகும். மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருத்தலே இவர்களுக்கான அழைப்பாக இருந்தது, அதற்கான வாக்குத்தத்தம் என்னவெனில், ஜெயங்கொண்டோர் “இரண்டாம் மரணத்தினால் சேதப்படுவதில்லை, மாறாக, சாகாமையாகிய ஜீவ கிரீடத்தை பெறுவார்கள்” என்பதேயாகும்.

பெர்கமு சபைக்கு

பெர்கமு என்ற வார்த்தையின்பொருள், பூமிக்குரிய உயர்வு என்பதாகும். செய்தியாளர் யாரெனில், “இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தை உடையவர்”(கிரேக்கத்தில்—இரண்டு வாய்கள்). அதாவது, தேவ வசனம் ஆகும். இந்தக் காலப்பகுதியின்போது, பெயர்ச்சபை பிரபலமாக

வளர்ந்திருந்தாலும், புற சமயத்தார் மற்றும் போப்பு மார்க்கத்தின் கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தி, அதனை வளர்ச்சியடையச் செய்ததன்மூலமாக, உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் பரிட்சிக்கப்பட்டு, தங்கள் விசுவாசத்தை நிரூபித்தனர். புறசமயத்து ஆசாரியர்கள், ஜனங்களிடத்திலான தங்களது செல்வாக்கையும், மேன்மையான ஸ்தானங்களையும் இழக்க மனதில்லாதிருந்து, தங்களது கொள்கைகளை வளைத்து, அதனை புதிய மதத்துக்குப் பொருந்தும்படி யுத்திசெய்தனர். இவ்வாறாக, பெயரளவு கிறிஸ்துவர்களாக தங்களை அறிக்கையிட்டவர்கள், தங்களது பழைய கொள்கைகளில் அநேகமானவைகளை கிறிஸ்தவ சபைக்குள் கொண்டுவந்தனர். இறுதியாக, இவைகள் இணைக்கப்பட்ட ஒட்டுக்கன்றாக; “பரிசுத்தவான்களுக்கென்று ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசமாகிய” உண்மை மூலத்தாவரத்தின்மேல் ஒட்டப்பட்டது – யூதா3.

இவ்வாறு சபை தவறுக்குள்ளும், தீய நடக்கைக்குள்ளும் படிப்படியாக செல்லும்படியும், தேவனைவிட்டு விலகவும் நடத்தப்பட்டது. இதுவே வெளிப்பாட்டில் வசனத்திற்கான அர்த்தமாக குறிப்பிடப்படுகிறது; “ஆகிலும் சில காரியங்களைக் குறித்து உன்பேரில் எனக்குக் குறைஉண்டு. விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்தவைகளைப் புசிப்பதற்கும் வேசித்தனம் பண்ணுவதற்கும் ஏதுவான இடறலை இஸ்ரவேல் புத்திரர் முன்பாகப் போடும்படி, பாலாக் என்பவனுக்குப் போதனை செய்த பிலேயாமுடைய போதகத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் உன்னிடத்திலுண்டு”.

பிலேயாம் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியாயிருந்தும், இஸ்ரவேலரை பாவத்துக்குள் விழும்படி எவ்வகையில் சோதிக்கலாம் என, புறஜாதி இராஜாவான பாலாக்குக்கு ஆலோசனை சொன்னான். இப்படியாக இந்த ஆலோசனையை, தன்னுடைய வல்லமையினால் செய்யமுடியாததை செயல்படுத்தி வெற்றிகண்டான்(எண்23; 24 அதிகாரங்கள் மற்றும்; 31:16). அவ்வாறே, இந்த புறசமய ஆசாரியர்கள், ஆவிக்குரிய வேசித்தனத்தில் ஈடுபடும்படி சபைக்கு போதித்தனர். இவ்வாறு தேவகோபமாகிய, அழிவுக்குள்ளாக்கும் தளர்ச்சியை சபைமேல் கொண்டுவந்தனர்.

“நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதனை” என்பது, சபையில் கர்த்தாக்களாக அல்லது தலைமைப்பதவி அடைவதற்கான கோட்பாட்டை உடையதாக இருக்கிறது. முக்கியத்துவம் பெற்ற சபைகளிலுள்ள கண்காணிகள் அதாவது தகப்பன்களுக்குள், யார் பெரியவன் என்ற சச்சரவு இருந்துவந்தது. அவர்களது ஆலோசனை சங்கங்களில் உச்ச உயர ஸ்தானத்துக்காக, கசப்பான சண்டை நடைபெற்றது. பூமிக்குரிய தலைமையை நோக்கியே அநேகரது தீவிர விருப்பம் மனப்போக்காக இருந்து, அதை

அநேகர் அபகரித்தும்கொண்டனர். மிகப் பிரபலமாயிருந்த நகரங்களாகிய, எருசலேம், அந்தியோகியா, கான்ஸ்டான்டினோபிள், ரோம் ஆகியவற்றின் மூப்பர்கள் இவ்வாறு தலைமைப் பதவிக்காக தீவிர நாட்டம் காண்பித்தனர். இந்தமுரண்பாட்டிலிருந்து, எருசலேம் மற்றும் அந்தியோகியா சபைகள் விலக்கப்பட்டபோதிலும், கான்ஸ்டான்டினோபிள் மற்றும் ரோமாபுரிக்கிடையே சச்சரவு பல நூற்றண்டுகளாக நீடித்தது. சபை பிரிக்கப்பட்டதன்மூலமே இவ்விஷயம் முடிவுக்கு வந்தது. கிழக்கத்திய அல்லது கிரேக்க சபை, கான்ஸ்டான்டினோபிளின் கண்காணியை தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டது, மேலும் மேற்கத்திய அல்லது போப்பு சபை, ரோமாபுரியின் கண்காணியை போப்புவாக அல்லது பிதாவாக அங்கீகரித்தது.

சபைகளில் உள்ள கர்த்தரின் உண்மையான பின்னடியார்களில் அநேகர், “ஒருவனையும் பிதா என்று அழைக்காதிருங்கள்” என்று இயேசு நேரடியாக கட்டளை கொடுத்ததற்கு எதிராக இருப்பதால் போப்புவை ஏற்கமாட்டோம் என்று மறுத்தனர்(மத்23:9). இதனிமித்தமாக, வாக்களிக்கப்பட்டிருந்த துன்பத்தையும் அடைந்தனர்(2தீமோ1:12). பெர்கமுவினுள்ள இந்த வகுப்பார், “அந்திப்பா என் உண்மையுள்ள இரத்தசாட்சி” என்ற அடையாளத்தின்கீழ் நம் கர்த்தரால் புகழப்பட்டனர். கிரேக்க மொழியில் அந்தி(Anti) என்பதன் அர்த்தம், “எதிரானவன்” என்றும்,, பப்பா(Papas) என்றால் பிதா என்றும் பொருளாகிறது. சபை வளர்ச்சியடைந்துவரும் இந்த நிலைமையில், பிரபலமாகும்படி நாட்டங்கொண்டவர்கள், சபையினால் ஆதாயமடைந்தனர். ஆனால் ஜெயங்கொள்வோர்க்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருந்த பேரின்பமும் கனமும் நித்தியத்துக்கும் உரியவைகளாயுள்ளன.

தியத்தீரா சபை

தியத்தீரா என்பதன் அர்த்தம், “பலியின் இனிமையான சுகந்த வாசனை” என்பதாகும். போப்புவினால் துன்பத்துக்குள்ளாக்கும் காலப்பகுதியாக இது இருந்தது. தூய்மையான சபையோ(the virgin church) வனாந்தரத்தில் கடின அனுபவங்களை சந்தித்துவந்தது. அதே சமயத்தில், போலி சபையோ, தன் இராஜாிக் கள்ளக் காதலனாகிய அரசாங்கத்தின் துணையோடு சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்தது. “அக்கினி ஜுவாலை போன்ற கண்களையுடையவரிடமிருந்து” செய்தி அனுப்பப்பட்டிருந்தது, அதில், இருள்குழந்த பள்ளத்தாக்கினுடே அலைந்து திரிந்தாலும், அல்லது பூமியின் இருண்ட குகைக்குள் மறைந்திருந்தாலும் தம் உண்மையானவர்களை கவனித்து வருகிறேன் என்ற செய்தியைக் கூறுகிறார். மேலும் பிரகாசமான வெண்கலம்போன்ற பாதங்களுமுள்ளவர் அவர்களது

பக்கமாக நடந்து, சத்தியத்தின் விதைகளை விதைக்க இடம்தேடி, கரடுமுரடான மலைகளில் நடந்ததால் ஏற்பட்ட புண் மற்றும் களைப்பினை கவனிக்கிறார்.

இராஜாவின், விக்கிரக ஆராதனைக்காரியாகிய மனைவியின் கோபத்திலிருந்து, தன் ஜீவனைக் காப்பாற்ற வனாந்தரத்திற்கு ஓடிப்போன உண்மையுள்ள பழைய தீர்க்கதரிசியின் மறைமுக குறிப்பை உள்ளடக்கியதாக அச்செய்தி இருக்கிறது. அந்தக் காட்சி, எலியா தீர்க்கதரிசியின் வரலாற்றிலிருக்கிறது(1இராஜா18:19). ராணியாகிய யேசபேல், பாகால் ஆசாரியர்களை பாதுகாப்பவளாக இருந்தாள். ராஜாவாக இருந்த அவளது கணவரது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி தன் தீர்மானத்தை செயல்படுத்தினாள். அங்கு நேரிட்ட மூன்றரை வருடப் பஞ்சம், ஆவிக்குரிய பஞ்சமாகிய 1260 வருடங்களுக்கு அடையாளமாயுள்ளது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் இது, காலமும் காலங்களும் அரைக்காலமும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. மேலும் இக்காலத்தைக்குறித்து ஆமோஸ் தீர்க்கதரிசி கூறியுள்ளார்;

“இதோ, நான் தேசத்தின்மேல் பஞ்சத்தை அனுப்பும் நாட்கள் வரும்; ஆகாரக் குறைவினால் உண்டாகிய பஞ்சமல்ல, ஜலக்குறைவினால் உண்டாகிய தாகமும்ல்ல, கர்த்தருடைய வசனம் கேட்கக்கிடையாத பஞ்சத்தை அனுப்புவேன் என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறார்” – ஆமோஸ் 8:11.

கர்த்தரது இரண்டாம் வருகை

சர்தை என்ற வார்த்தை, மீந்திருத்தல் என்று அர்த்தப்படுகிறது. ஜீவன் அல்லது புண்ணியம் நீக்கப்பட்டிருந்தநிலையில், மீந்திருப்போர் என்பவர்கள் பிரயோஜனமற்றவர்களாக இருப்பதை முக்கியப்படுத்துகிறது. இந்தக் காலகட்டத்திலிருந்து பெயர் கிறிஸ்தவ சபையானது, தேவ பக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து அதற்குரிய வல்லமையின்றி காணப்பட்டது. உண்மை சபையின் மீந்திருப்பவர்கள் சர்தையில் இருந்தனர். இவர்கள் வனாந்தரத்திற்குள் செல்லும்படி துரத்தப்பட்டனர். ஆனால் உபத்திரவம் சிறிதுசிறிதாகத் தணியத்துவங்கியபேது, அவளது வைராக்கியமும் தணியத் துவங்கியது. உபத்திரவம் சபையின் திடத்தன்மையை எப்பொழுதும் அபிவிருத்தி அடையச் செய்துவந்திருக்கிறது.

இன்றைய நாளில் அநேகர், சர்தை சபையின் குணாதிசயங்களை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:3 அழிவுக்குரிய எச்சரிப்பைத் தருகிறது;

“நீ விழித்திராவிட்டால், திருடனைப்போல் உன்மேல் வருவேன்; நான் உன்மேல் வரும் வேளையை அறியாதிருப்பாய்”. நம் கர்த்தரின் இரண்டாம் பிரசன்னத்தை, திருடனைப்போல் மறைவாக வரும் என்று

ஏழு தடவை விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. விழித்திருப்போர் மட்டுமே திருடனின் அணுகுமுறையை அறிந்திருப்பார்கள். தூங்குகிறவர்களோ தங்கள் உடைமைகளைமுற்றும் அவன் புறித்தபிறகே விழித்தெழுவார்கள், அவனது அழிவுக்குரிய வேலை நடைபெறத் தீவிரமானபிறகே உணர்வார்கள். அவர்கள் பின்பு விழித்தெழுந்தபோதிலும், காலதாமதமாகிவிட்டது. அவர்கள் எதிர்பாராதவகையில் திடீரென ஜெயங்கொள்ளப்பட்டனர். இவ்வாறாகவே நம் கர்த்தர், தற்போது விழித்திருப்பவர்களைத் தவிர மற்றவர்களால் காணக்கூடாதவராக, அறியப்படாதவராக பிரசன்னமாகுவார். அவர் வந்திருந்து, சிலவருடங்களான பிறகே அவரது பிரசன்னத்தை தூங்குகிறவர்களால் உணரமுடியும். எவ்வாறெனில், பலவானின் வீட்டை இடிக்கும் சத்தம் படிப்படியாக அதிகரிக்கும்போதே உணர்வர். இது என்ன சத்தம், இதன் விளைவு என்னவாக இருக்குமென்று தாமதமாக உணர்ந்துகொள்வர்.

தங்களை தெய்வ பக்தியடையவர்கள் எனக்கூறிக்கொள்ளும் கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர், நம் கர்த்தரது பிரசன்னத்தை ஏன் புரிந்துகொள்ளமுடிவதில்லை? காரணம் என்னவெனில், அவர்கள் மாம்சத்திலான கிறிஸ்துவை நோக்கிப் பார்ப்பதனாலேயே. அவர்கள் தவறிழைக்காதபடி, மாம்சக் கண்களில் காணப்படுபவராக கண்கூடான தெளிவை ஏற்படுத்திக்கொள்கின்றனர். அற்புதம் நிகழ்த்தப்பட்டாலன்றி, ஆவிக்குரிய சரீரங்களை மனிதக்கண்களால் காணமுடியாது என்ற உண்மையை அவர்கள் உணரத் தவறுகின்றனர்.

“சகலமும் சிருஷ்டிப்பின் தோற்றமுதல் இருந்தவிதமாயிருக்கிறதே..” பின்பு எப்படி அவரால் பிரசன்னமாக முடியும் என்று அவர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடிவதில்லை. இவ்வாறாக, அவரது திரும்ப வந்திருத்தலை வெளிப்படுத்துகிற, காலங்களின் அடையாளங்களை அவர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடிவதில்லை.

பிலதெல்பியா சபை

பிலதெல்பியா என்றால் சகோதர அன்பு என்று அர்த்தமாகும் என்று எல்லோராலும் அறியப்பட்டுள்ளது. சபை வரலாற்றின் இக்காலகட்டமானது சீரமைத்தலோடு(Reformation) துவங்குவது ஆதாரப்பூர்வமாயுள்ளது. இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குணாதிசயங்களைப் பெற்றவர்களாக, அநேகர் தற்போதும் ஜீவித்து வருகின்றனர்.

பெந்தெகொஸ்தேநாளில் துவங்கின பணிக்கும், லூதர் தம் நண்பர்களோடு இக்காலத்தில் துவங்கின பணிக்குமிடையே குறிப்பிடத்தகுந்த ஒப்புமை உள்ளது. முதலாவது துவங்கிய சீர்திருத்தமானது(Reformation), ஒரு

புதிய யுகத்தின் துவக்கமாக இருந்தது, இருளாக இருந்த எல்லாவற்றின்மீதும் விடியலின் வெளிச்சம் பிரகாசித்தது, தவறிலிருந்து உண்மை பிரிக்கப்பட்டது, சத்திய வழியில் ஒரு புதிய துவக்கம் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது திறக்கப்பட்ட கதவை மூடுவதற்கு சாத்தான் தன் அனைத்து வல்லமைகளையும் பிரயோகித்ததில் எந்த ஐயமும் இல்லை. ஆனால் உண்மையுள்ளவரோ, “ஒரு மனிதனாலும் அதைப் பூட்டமுடியாது என்று கூறியிருந்தார். அவர்களது எதிராளிகளின் பலம்மிக்க படைகளோடு ஒப்பிடுகையில், மறுசீரமைப்பாளர்களின் இந்த சிறு படையானது, குறைந்த பலத்தையே பெற்றிருந்தது. ஆயினும் தாங்கள் சத்தியத்தைப் பெற்றிருந்ததை அவர்கள் அறிந்திருந்து, அதை அளித்தவர்மேல் முழு நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். ஆகவேதான் அவர்களைக்குறித்து ; நீங்கள் என் வசனத்தைக் கைக்கொண்டிருந்து, என் நாமத்தை மறுதலிக்கவில்லை” என்று போதகரால் கூறமுடிந்தது.

பிலதெல்பியா காலப்பகுதியின்போது, குறிப்பாக அதன் ஆரம்ப நிலைமையிலும் அதன் முடிவு நிலைமையிலும், பெயரளவுக்கு இருந்த ஆலயத்திலிருந்து உண்மையுள்ளவர்கள் வெளியே வர கடமைப்பட்டிருந்தனர், அல்லது தங்களது நேரடியான சாட்சியத்தின் மூலம், அதிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருந்த வெகுமதியானது, முக்கியமற்ற பங்காக எளியதாக இல்லாமல், உயிராதாரமான ஒன்றாக – உண்மையுள்ள நித்தியமான ஆலயத்தின் தூணாக அவர்களை ஆக்குவேன் என்பதாகும். அந்த ஆலயத்தின் அமைப்பு இருக்கும்வரை இந்த தூணானது அகற்றப்படமுடியாது. அவர்களுக்கான பரிசையின் காலத்தில், அவர்களது நாமங்கள் தீமையாக பேசப்பட்டு, தள்ளப்பட்டன. துரோகிகளாகவும், மதநெறி பிறழ்ந்தவர்களாகவும் அவர்கள் பழிசுமத்தப்பட்டனர். அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக, தேவனுடைய பிள்ளைகளாக பரலோக தேசத்தின் பிரஜைகளாக அங்கீகரிக்கப் – படவில்லை. இந்த நிலைமைகளைத்தும் தலைகீழாய் மாற்றியிருக்கிறது. “கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிவார்”. ஏற்றவேளையில் அவர்களை முழுமையாகவும் நித்தியத்துக்கும் ஏற்றுக்கொள்வார்.

இன்றைய நாளின் பெயர்ச்சை

இலவோதிக்கேயா என்ற பெயருக்கு, பரிட்சிக்கப்பட்ட அல்லது நியாயந்தீர்க்கப்பட்ட ஜனங்கள் என்பது பொருள்விளக்கமாகும். அவர்கள் சோதிக்கப்பட்டு, தகுதியில் குறைவுபட்டவர்களாக காணப்பட்டார்கள் என்பது இதன் விளக்கமாகும். இந்த செய்தியில் கிறிஸ்து கூறும் அர்த்தத்தை புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், தம் நாமத்தை அறிக்கையிடுகிறவர்களுக்கே குறிப்பாக இது அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் சத்தியத்தை மறுதலிப்பதை அவரே இங்கு வெளிப்படுத்துகிறார். இந்த

விசேஷ செய்தியை வாசிப்போர் விசேஷ அக்கறை செலுத்தக்கடவர்கள்.

“தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் துவக்கமாயிருக்கிறவர்”, “கிறிஸ்துவைக்குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? அவர் யாருடைய குமாரன்”(மத்தேயு22:42) – இந்தக் கேள்விகள் அநேக பதில்களை பெற்றுள்ளன. வேதாகமத்தின் அநேகக் கருத்துக்களைக்கொண்டு, அதே சமயத்தில் இறையியல் பாடல் புத்தகத்தினை விலக்கிவிட்டு இதற்கு விடைதேடும்போது, எல்லோருக்கும் இந்தப் பாடம் தெளிவாக விளங்கும். எல்லோரும் நன்கு அறிந்த 1யோவான் 5:7ம் வசனத்தில் இடைச்செருகல் விலக்கப்பட்ட பகுதியையும், அதே சமயம் யோவான் 1:1ம் வசனம் முறையாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும்பொழுது, திரித்துவபோதனை வேதாகமம் எதிர்க்கக்கூடிய ஒன்று, இதற்கு ஆதாரமாக, ஒரு வசனத்தைக்கூட பொருத்தமாக நாம் வேதத்தில் காணமுடியாது. இப்பாடத்தைத் தெளிவாகக் காணமுடியாத எந்த வாசகரும், பரிசுத்த யோவான் எழுதின நிருபத்தின் 17ம் அதிகாரத்தை கவனமாயும், ஜெபசிந்தையோடும் படிக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் பரிந்துரைக்கிறோம்.

நம் கர்த்தர் காண்கிறதுபோல் லவோதிக்கேயா காலகட்டத்திலுள்ள சபைக்கான செய்தி, இன்றைய நாளின் பெயர்கிறிஸ்தவ சபைக்கு நிஜமாக உள்ளது. ஒருவகையில் பார்க்கும்போது, அவன் குளிரல்ல, அவனிடத்தில் அதிக வைராக்கியமுண்டு, ஆனால் அது அறிவுக்கேற்ற வைராக்கியமல்ல. அவன் தன் படைபரிவாரங்களின் ஒழுங்கமைவிலும், நிர்வாக இயந்திரங்களிலும் வளர்ச்சியடைந்தும், அவளது பண்டக சாலையைப் பெருக்கியும் கொண்டாள். ஆனாலும் அவளது எதிரி அவள் முன்பாக விழவில்லை. அவளது முதன்மையான நோக்கம் – பாவிகளை மனந்திருப்பி, ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளாக்குவதே என்று உரிமை பாராட்டினாள். பெயர்கிறிஸ்தவர்களது நாவில் அவர்கள் சூழ்நிலையினை உணர்ந்து, அறிவைப் பெற விழிக்கும்போது இந்த வார்த்தைகளை தீர்க்கதரிசி வைக்கிறார்;

“நாங்கள் கர்ப்பமாயிருந்து, வேதனைப்பட்டு, காற்றைப் பெற்றவர்களைப்போல் இருக்கிறோம்; தேசத்தில் ஒரு இரட்சிப்பையும் செய்யமாட்டாதிருக்கிறோம், பூச்சுக்கரத்துக்கு குடிகள் விழுகிறதுமில்லை” – ஏசா26:16-18.

அவர்கள் கர்த்தரது பிரசன்னத்தை உணர்ந்துகொண்டபிறகு இவ்வாறு கூறுவார்கள்.

முந்தைய மகிமையின் பிரதிபலிப்புகள் மங்கலாய் சிறிதளவு மீந்திருக்கும்போது, அந்த வெளிச்சத்தை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கக்கூடாது. தற்போது நோயுற்ற வண்ணமாக தோற்றமளிப்பது, உமிழும் கதிர்களின் புகை மட்டுமே. இது சுவர்மேல் உயரமாக இருந்து எழுதுவதாவது;

“மேனே, மேனே, தெக்கேல் உபார்சின்” (தானியேல் 5:25-29). நம் கர்த்தர் வந்திருக்கிறார் என்பது இலவோதிக்வேயா சபையால் அறியப்படாதிருக்கிறது. அவர் கதவருகே நின்று தட்டுகிறார், அவர்கள் விழித்திருப்பார்களானால் கதவு தட்டப்பட்ட சத்தம் அவர்களுக்குக் கேட்டிருக்கும். ஒரு திருடனைப்போல் தாம் வரப்போவதாக நம் கர்த்தர் தெளிவாக முன்னுரைத்திருந்தார், ஆனால் எவ்வேளை வருவேன் என்று அவர் கூறியிருக்கவில்லை.

பெயர்க் கிறிஸ்தவ சபை இன்னும் வல்லமையோடு இருப்பதாகத் தோன்றினாலும், பழைய மகிமை இன்னும் அவளை தொற்றிக்கொண்டு இருப்பதால், அச்சபையின் அங்கத்தினராக ஒருவர் இருப்பது, மதிப்புக்கும் கனத்துக்கும் உரியதாக இருந்தாலும், சத்தியத்தைத் தேடுகிற சிறுமந்தை வகுப்பாரோ தள்ளப்பட்டவர்களாகவும், அலட்சியப்படுத்தப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். உலகப்பூர்வமாய் நடக்கும் சபையின் தப்பிதங்களை சுட்டிக்காட்டுவதன் காரணமாக, சிறுமந்தை வகுப்பார் நிந்தையை தரித்துக்கொண்டுள்ளனர். மேட்டிமையான அரசியாக உட்கார்ந்திருக்கும் அவள், சிறுமந்தையை ஏளனத்துடன் தாழ்ப் பார்க்கிறாள். மாபெரும் வீழ்ச்சியடையவே அவ்வாறு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறாள். – வெளிப் 18:7,21.

R 5374

காலம் சமீபித்திருக்கிறது

THE DAYS ARE AT HAND

தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டமானது “கடந்தோடுகிறவன் வாசிக்கும்படியாக, பலகைகளில் தீர்க்கமாக வரை” என்று தீர்க்கதரிசியாகிய ஆபகூக்கிற்கு தரிசனமாக காண்பிக்கப்பட்டு, அவற்றை எழுதிவைக்குமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டான் (லீசர் மொழிபெயர்ப்பு). முடிவிலே அது விளங்கும், அது பொய் சொல்லாது, அது தாமதித்தாலும் அதற்குக்காத்திரு. அது நிச்சயமாய் வரும், அது தாமதிப்பதில்லை”.

தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டமானது அனைவருக்கும் நீண்டகால தாமதமாவதைப்போல தோன்றுகிறது. பிரசவ வேதனைப்படுகிற சிருஷ்டியானது பரலோகப்பிதா மிகவும் மந்தமாக செயல்படுகிறார் என நினைக்கக்கூடும். அநேகர் ஆபிரகாமின் வித்து சம்பந்தமான விகவாசத்தை இழக்கக்கூடியவர்களாகவும், மேலும் ஆபிரகாமினிடத்தில் தேவன் செய்த வாக்குத்தத்தத்தை அவர் மறந்துவிட்டார் எனவும் நினைக்கக்கூடும். தேவனுடைய ஜனங்களுக்கும் இது

போன்றே ஏமாற்றங்கள் வந்திருக்கின்றன என நாம் அறிகிறோம். யூதர்களும் தங்களுடைய எதிர்பார்ப்புகளில் ஏமாற்றமடைந்தார்கள். இலவோதிக்வேயா காலத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களும் எதை எதிர்பார்ப்பதென்ற தெளிவான புரிந்துகொள்ளுதலின்றி, முதலாவதாக ஏமாற்றமடைந்தனர்.

ஆதிகால சபையின் உபத்திரவங்களின்போது, உபத்திரவப்படுகிற அனைவரும் சீக்கிரமே பிரவேசிப்பார்கள் என நம்பப்பட்டது. இராஜ்யமானது மிக அருகாமையில் உள்ளது என அவர்கள் நினைத்தனர். அப்போது ஏமாற்றமடைந்தவர்களில் சிலர் நம்பிக்கையுடன் தொடர்ந்து காத்திருந்து ஜெபித்தனர். மற்றவர்களோ, சபையானது தன்னுடைய மகிமையை அடையும் நேரம் இதுவே என பிரகடனப்படுத்தி, மேசியாவின் இராஜ்யம் இப்போதே உள்ளது எனவும், மேசியாவின் பிரதிநிதிகளானவர்கள் அவரையே பிரதிபலித்து, சிங்காசனத்தின்மேல் அமர்ந்து, உலக இராஜ்யங்களை தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவார்கள் எனக்கூறி மாபெரும் போப்பு அமைப்பை ஏற்படுத்தினர். அவர்கள் எதிர்பார்த்த நேரத்தில் மேசியா வராததால் இம்மாதிரியான செயல்களுக்குள் வழிநடத்தப்பட்டார்கள். மேலும் வேதத்தில் முன்னறிவிக்கப்பட்ட அவருடைய வருகையையும் ஆளுகையையும் தாங்களே நிறைவேற்ற வேண்டுமென எண்ணினர்.

பிரபலமற்ற தீர்க்கதரிசன கால அம்சங்கள்

இது அநேக வகைகளில் பேரழிவைக் கொண்டுவந்தது. இது கிறிஸ்தவமண்டலத்தையே “குடிவெறியுள்ளவர்களாக்கியது” (வெளி17:2). இன்றைக்கும் அநேகர் இம்மனக் குழப்பத்திலேயே இருக்கின்றனர். சிலர் இந்த இருளிலிருந்து வெளியேறினாலும், மற்ற தவறுகளினால் இடறி விழுகின்றனர். பெரும்பான்மையானோர் தீர்க்கதரிசனத்தின் மேலான எல்லா நம்பிக்கையையும் இழந்துவிட்டனர். தேவன் இவை எல்லாவற்றையும் முன்னறிந்தவராக, அவருடைய தெய்வீக விஷயங்களில் அவர்கள் தலையிடமுடியாது என்று அவர்களுக்கு முன்னறிவித்தார். நம்முடைய கர்த்தர் நாசரேத் ஊரில் பிறந்ததினால், அவரே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியா என அநேகர் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அவர்மீது தவறான அபிப்பிராயத்தை கொண்டிருந்ததுபோல, இவர்களும், தீர்க்கதரிசனங்களிலிருந்தாவது, அல்லது மேசியாவினுடைய இரண்டாம் வருகை சம்பந்தமான ஏதொன்றிலிருந்தாவது நன்மை வரக்கூடுமோ? என கூறுகின்றனர். இவர்கள் இரண்டாம் வருகையைக்குறித்து வெளிப்படையாக அறிவித்தாலும், மாயமான ஊழியமே செய்கின்றனர். சீயோனை திரும்பக்கட்டுதலும், எருசலேமை மறுசீரமைப்பதும் தீர்க்கதரிசனங்களில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும்

அவைகள் மனிதருடைய கலைநயமிக்க கனவுகளே என்கின்றனர்.

இவ்வகையில் இவர்கள் அவற்றை பரிகாசம் செய்கின்றனர். நமது கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையின்போது நிறைவேற்றப்படவேண்டிய முன்னுரைக்கப்பட்ட வேலையைக் குறித்தான, வேதாகமத்தின் எல்லாப் பகுதிகளையும் எதிர்க்கும் ஒரு மனநிலைக்குள் இருக்கின்றனர், நமக்கோ, தரிசனம் தாமதித்தாலும், நாம் நம்முடைய விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கவேண்டும் என கர்த்தர் கூறுகிறார். ஏனெனில் முடிவிலே அது விளங்கும், பலரால் கேட்கப்படும்படி வெளிப்படுத்தும், அது பொய் சொல்லாது, அப்போது அது சத்தியமாக காணப்படும். தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டமானது பலகைகளில் தீர்க்கமாக வரையப்பட்டு, கடந்தோடுகிறவன் மிகவும் எளிமையாக வாசிக்கும்படி செய்யப்படவேண்டும். ஆனால் தூங்குகிறவர்களால் அதை வாசிக்கமுடியாமல் போகும். கள்ள போதனைகளினால் வெறிகொண்டிருக்கிறவர்களும், பாவிக்குடைய வழிகளில் நிற்பவர்களும் அதை வாசிக்கமுடியாமற்போகும். ஆனால் போதிக்கப்படத்தக்க சுத்தமான இருதயமுள்ளவர்களாக ஓடுகிறவர்களால் அதை வாசிக்கமுடியும்.

கர்த்தருக்குக் காத்திரு (Rest in the Lord)

ஏற்றகாலத்தில் இத்தரிசனம் தெளிவாக்கப்படும். உபதேசங்களை வாசித்தறிவதுபோல, அதே துல்லியமான நிச்சயத்தன்மையோடு காலதீர்க்கதரிசனங்களை வாசித்தறியமுடியாமற்போகக்கூடும். ஏனெனில் அடிப்படை உபதேசங்களைப்போல காலங்கள் வேதத்தில் உறுதியாக குறிப்பிடப்படவில்லை. நாம் இன்னும் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறோம். இருந்தபோதிலும், நாம் நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசமில்லாதவர்களாக இல்லாதபடிக்கு, விசுவாசத்துடன் காத்திருக்கிறோம். அக்டோபர் 1914ல் சபையானது மகிமையடையவில்லை என பிறகு காண்பிக்கப்படும்போது, தேவசித்தம் எதுவாயினும் அதில் மனநிறைவுள்ளவர்களாக இருக்க முயற்சிப்போம். பந்தயப்பொருளை நோக்கி பந்தயசாலையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற அநேகர், துல்லியமான வருடத்தை நிரூபிக்க முடியாவிட்டாலும், அல்லது இன்னும் அநேக வருடங்களைக் கொண்டதாயிருந்தாலும், தரப்பட்ட காலக்கணக்கிற்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துபவர்களாயிருப்பார்கள் என நாம் நம்புகிறோம். காலக்கணக்கு ஒரு ஆசீர்வாதமானது என நாம் நம்புகிறோம். வழக்கத்திற்கு மாறாக, அது விடயற்காலையில் நம்மை சில நிமிடங்களுக்கு அல்லது சில மணிநேரங்களுக்கு முன்னரோ எழுப்பிவிடுமாயின், உத்தமம் நன்மையுமானதே! அவ்வாறு விழித்திருப்பவர்களே ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவர்.

1915ம் வருடம் சபைக்கான மகிமையின் பாதை இல்லாமலோ அல்லது உபத்திரவத்தின் காலம் இல்லாமலோ போய்விடுமானால் சிலருக்கு அது பேராபத்தாக இருக்கும். நமக்கோ அவ்விதமாக இருக்காது. 1915ம் வருடத்திற்கு முன் பூமிக்குரிய நிலைமையிலிருந்து ஆவிக்குரிய நிலைமைக்கு நாமெல்லாரும் மாறியிருந்தால் அதுவே நம் மகிழ்ச்சி, இது நம் எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் இது கர்த்தருடைய சித்தமாயிராவிட்டால், பின் இது நம்முடைய சித்தமாயும் இராது. தேவ வழிநடத்துதலின்படி 25 வருடங்களுக்கு பின்பு அந்நேரம் வருமாயின், அதுவே நமது சித்தமாயுமிருக்கும். இவ்விஷயம், தேவகுமாரன் பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டவர் என்பதையும், குமாரன்தாமே நம் சந்ததியினரின் மீட்பர் என்பதையும் மாற்றாது. மேலும் அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார் எனவும், தமது மணவாட்டியாக சபையை தெரிந்தெடுத்துவருகிறார் என்பதையும் மாற்றாது. மேலும் அந்த வரிசையின் அடுத்தபடியாக, மகிமையுள்ள இராஜ்யத்தை இந்த மாபெரும் மத்தியஸ்தரது கரங்களினால் ஸ்தாபித்து, அந்த மத்தியஸ்தம் பண்ணும் அவரது ஆளுகையில் பூமியின் முழு குடும்பங்களையும் அதுசமயம் ஆசீர்வதிப்பார். இவ்வுண்மைகள் நிலைத்திருக்கும். ஆனால் இராஜ்யம் ஸ்தாபனத்துக்கான நேரத்தில் மட்டுமே சில வருடங்கள் வித்தியாசம் இருக்கலாம்.

அக்டோபர் 1915 கடந்துபோய், பின் நாமும் இவ்வுலகத்திலே இன்னும் இருந்தாலும், அல்லது நிகழ்புகள் தற்போது இருப்பதைப்போன்றே போய்க்கொண்டிருக்குமானால், அநேக பிரச்சனைகளை உலகமானது தீர்க்க முற்பட்டுக் கொண்டிருக்குமானால், மகா உபத்திரவக்காலத்தின் எந்தவொரு சாட்சியும் இல்லாமல் இருக்குமானால், மேலும் பெயர்க்கிறிஸ்து அமைப்புக்கள் ஒன்றிணையாமல் இருக்குமானால், நாம் யூகித்திருக்கிற காலக்கணக்கில் ஏதாவது ஒரு பகுதியிலிருந்து வெளியே இருந்திருக்கிறோம் என ஆதாரப்பூர்வமாகச் சொல்லலாம். அம்மாதிரியான நிகழ்வில், இன்னுமுள்ள தீர்க்கதரிசனங்களை நாம் நோக்கிப்பார்த்து, எங்கே தவறு நேர்ந்திருக்கிறது என கண்டறியலாம். அப்படி நேரிடும் பட்சத்தில், சரியான நேரத்தில் தவறான காரியத்தை நாம் எதிர்பார்த்திருக்கிறோம் என யோசிக்கலாமா? கர்த்தருடைய சித்தம் ஒருவேளை இதை அனுமதித்திருக்கலாம். நம்முடைய மாறுதல் சமீபித்திருக்கிறது என்பதே சபையாக நம்முடைய எதிர்பார்ப்பாகும். சபையானது மகிமையடையும்வரை, திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களுக்குரிய எந்தவொரு ஆசீர்வாதமும் இவ்வுலகிற்கு வராது.

கருத்திற்கொள்ளவேண்டிய மற்றுமொரு காரியம் என்னவெனில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்பாராக நாம் இருப்போமானால், நாம் எதிர்பார்ப்பதைப்போன்று நம்முடைய நம்பிக்கைகள் உடனடியாக புரிந்துகொள்ளப்படாது.

ஆனாலும் நம்மைக்குறித்து ஒருபோதும் நாம் கவலையற்றவர்களாயிருக்க வேண்டும். “அந்தந்த நாளுக்கு அதினதின் பாடுபோதும்”. சத்தியத்தை பெற்றிருப்பவர்களையும் மற்றும் அதற்கென்று ஊழியம் செய்கிறவர்களையும்போல, ஆசீர்வாதம் பெற்றவர்கள் உலகில் வேறு எவரும் இல்லை. செய்வதற்கு ஏராளமான ஊழியங்கள் உள்ளன.

எப்பக்கத்திலும் அமைதியின்மை

மீதமுள்ள மனுக்குலம் திருப்திகரமாக இருக்கமாட்டார்கள், பெயர்கிறிஸ்தவ சபை மற்றும் தங்களை தேவபக்தியுள்ளவர்கள் என எண்ணிக்கொள்கிறவர்கள் மாத்திரமல்ல, மற்ற எல்லா ஜனங்களும் இதில் அடங்குவர். அவர்கள் செய்ய எடுக்கும் எல்லாவற்றிலும் எப்பக்கத்திலும் ஏமாற்றமடைவர். எப்பக்கத்திலும் தோல்வியை சந்திக்கிறார்கள். சிறிதுகாலத்துக்கு முன்பாக நாங்கள் ஒரு வியாபாரியிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, எங்களுடைய உரையாடல் மதரீதியாக திரும்பியது. அவர் ஒரு அருமையானவர், அவர் ஒரு கிறிஸ்தவரோ அல்லது மற்றவரோ எங்களுக்குத் தெரியாது. கிறிஸ்துவராக இல்லாத அநேக ஜனங்கள் மனதிற்கிதமானவர்களாகவும், மதிப்பிற்குரியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர் என அப்போது அறிந்தோம். இந்த வியாபாரியாகிய மனுஷன் சபைகளைப் பற்றி பேசும்போது, “சபைகளுடைய நிலைமை வருத்தத்திற்குரியதாக உள்ளது. மெத்தடிஸ் சபைப்பிரிவில் நான் ஆர்வமுடையவராக இருக்கிறேன். சிலகாலம் முன்பு எங்களுடைய சபையின் சொத்தை நல்ல விலைக்கு வாங்கி, அதில் அழகான சபைக்கூடத்தை அவர்கள் கட்டினர். மேலும் அறுபதுபேர் ஆராதனையில் கலந்துகொண்டால் அதுவே ஒரு பெரிய சபையாக தற்போது எண்ணுகின்றனர். இதே நிலைமைதான் எங்கும் உள்ளது. ஜனங்களெல்லாரும் உல்லாச பிரியராய் இருக்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு இடத்திற்கு, அதாவது கடற்கரைக்கோ அல்லது ஏதாவதொரு இடத்திற்கோ உல்லாசப்பயணம் மேற்கொள்ளவே ஆசைப்படுகின்றனர். ஒருவரும் தேவனுடைய காரியங்களில் கவனம் செலுத்துபவராக இப்போது தெரியவில்லை” என கூறினார். இம்மனிதர் பொதுவான ஏமாற்றத்தின் ஆவியைக் குறித்துப் பேசினார். ஆனால் நல்ல நாள் சமீபித்திருக்கிறது.

ஒரு வருடத்துக்கு முன்பு சான்ஃபிரான்சிஸ்கோவில் நடைபெற்ற குழந்தைகள் ஞாயிறு மாநாட்டில், குழந்தைகளை ஆலயத்துக்கு வரவழைக்கும் பொருட்டு ஒரு நீண்ட பிரசங்கத்தை உரையாற்றினார். அதற்கென்றே அந்த முழு ஆலயம் கட்டப்பட்டது என்றும் கூறினார். சபைகளுக்கு அழைத்து வரப்படும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் அதற்கான செலவுத்தொகை 650 டாலர்களாகும். மேலும் எத்தனை ஊழியர்கள் அதற்காக பணியமர்த்தப்பட்டார்கள் எனவும், ஆனாலும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது, அவர்

ஆலயத்துக்கு குறைந்த எண்ணிக்கையிலானவர்களையே கொண்டுவருகின்றனர் எனவும் கூறினார்.

நமக்குத் தெரிந்தபடி அழைத்தவரப்பட்ட பெரும்பான்மையானோர் தங்களை பரிசுத்தவான்கள் என்று அழைக்கப்படவேண்டும் என்பதைக்குறித்தோ, அல்லது அர்ப்பணிப்பைப் பற்றியோ எண்ணிக்கூட பார்ப்பதில்லை. இந்த மனிதரை கவனிக்கும்போது, ஒரு முதிர்ச்சிபெற்ற மனதுள்ளவருக்கு சுவிசேஷத்தில் அதிகமாக ஒன்றும் விஷயமில்லை என்று எண்ணுவதுபோல் தோன்றுகிறது. சபைக்காக ஒரு குழந்தையை தயார்செய்துவிட்டால், பின் அதைவிட்டு அவன் வெளியே செல்லமுடியாது என்றும் அவர் கூறினார். இருந்தபோதிலும் ஆயிரக்கணக்கானோர் ஞாயிறு வேதபாட உபதேச பள்ளிக்கு வந்தாலும், வெகு குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளோரே ஆலயத்துக்கு வருகின்றனர்.

நம் ஊழியத்தின்மீது பெரிய அளவிலான வருத்தம் (Sorrow at magnitude of our work)

நம்முடைய சத்திய உரைகள் அமெரிக்க நாடு முழுவதும் மற்றும் இங்கிலாந்திலும் உள்ள செய்தித்தாள்களில் அச்சடிக்கப்பட்டு வருவதைக் குறித்து தாங்கள் வருந்துவதாக சிலர் தெரிவிக்கின்றனர். மேலும் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வோருக்கு இடங்கள் இலவசமாகவும், காணிக்கைகள் எடுக்கப்படாததையும் சுட்டிக்காட்டி, அவர்கள் வருத்தம் தெரிவிக்கின்றனர்.

இதுகுறித்து ஒரு ஊழியக்காரர் கூறும்போது, “இப்படியே செய்தால் காணிக்கை எடுப்பது, கடும் குற்றமாக ஜனங்கள் எண்ணும் நிலை ஏற்படும், பின்பு நாங்கள் எங்கே செல்வது? பாஸ்டர் ரசல் அவர்கள் எங்களுக்கு அவமரியாதை மட்டுமே தேடித்தருகிறார்” என்றார். வேறொரு காரியத்தை அவர்கள் கூறும்போது, “அப்படிப்பட்ட போதனைகள் பிரசங்கிக்கப்படும்போது, நம்மிடமுள்ள சிறந்த மனிதர்களை அவைகள் கவர்ந்திழுக்கும்” என்கின்றனர்.

ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நாம் குறைவான எண்ணிக்கையுள்ளவர்களாய் இருந்து, குறைந்த அளவு பணத்தை செலவுசெய்து, வெகுசிலரே ஆண்டவருடைய ஊழியங்களை செய்யும் மாபெரும் சிலாக்கியங்களையும் வாய்ப்புக்களையும் பெற்றிருப்பது, மிகமிக அருமையானது என உணருகிறோம்.

ஆகாரத்தினால் உண்டான பஞ்சமல்ல

நாங்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு போஸ்டன் நகரில் இருந்தபோது, எங்களுடைய சத்திய உரைக்கு அடுத்துவந்த திங்கட்கிழமையன்று போஸ்டன் நகர மதரீதியான பத்திரிக்கையின் பதிப்பாசிரியர் கூறும்போது, “நேற்று உங்களுடைய கூடுகையில் நான் இருந்தேன். அங்கு மிகப்பெரிய கூட்டத்தைப் பார்த்தேன். எல்லாரையும்

பார்த்துவிட்டு, எது இந்த ஜனங்களை கொண்டுவந்தது என எனக்குள் கேட்டேன் ? ஜனங்களை இவ்விடம் வராதபடி தூண்டும் அழகிய கடற்கரை, பூங்காக்கள் போன்றவற்றை நினைவுகூர்ந்தேன். இருந்தபோதும் உஷ்ணமான இந்த மாலைப்பொழுதிலே, 2000பேர் திரும்பச் சென்றிருந்தாலும் 4000பேர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். போஸ்டன் நகரத்தில் நாங்கள் நிறைய ஊழியக்காரரையும், சிறப்பான பாடற்குழு மற்றும் ஜனங்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் எல்லாவற்றையும் பெற்றிருந்தாலும், அந்த ஊழியர்கள் வருடம்முழுவதும் 40 முதல் 50பேரை மாத்திரமே அவர்களுடைய கூடுகையில் வைத்திருக்கின்றனர். அவ்வாறிருக்க, எவ்வாறு அநேகர் உங்களுடைய கூடுகைக்கு வந்து 2 மணிநேரம் அமர்ந்திருக்கின்றனர் ? எனக் கூறினார்.

திர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலைக் காண்பதுபோல் எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது என நாங்கள் பதிலுரைத்தோம். “இதோ, நான் தேசத்தின்மேல் பஞ்சத்தை அனுப்பும் நாட்கள் வரும். ஆகாரக் குறைவினால் உண்டாகிய பஞ்சமல்ல...” (ஆமோஸ் 8:11,12). மேலும் நாங்கள் குறிப்பிடும்போது, ஜனங்கள் திருப்தியில்லாத உணவு ஊட்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பெற்றுவருகிற சத்தில்லாத உணவினால் திருப்தியடையவில்லை. மேலும் நித்திய எரிநரக போதனையின்மேல் நம்பிக்கையில்லாததினால் ஆலயங்களுக்கு செல்வதில்லை. ஏனெனில் பிரசங்கிமார்களோ அல்லது எவரும் நம்ப மறுக்கிற உபதேசமாக அது இருக்கிறது. வெகு சிலரே அதை நம்பினாலும் அதிலும் எண்ணிக்கை தொடர்ச்சியாக குறைந்துகொண்டுவருகிறது.

இந்த ஜனங்கள் நித்திய வேதனையைப்பற்றி கேட்பதைவிட, அவர்களுடைய முன்னோர்கள் குரங்குகளாக இருந்தார்கள் என கல்லூரிகளில் ஆலோசனைகள் தரப்படும்போது, அவர்களுடைய மனதில் எழும் பெரிய பெரிய கேள்விகளே, சத்தியத்தை அறிவதற்கான பசியுள்ளவர்களாகின்றனர் என அவருக்கு நினைப்பூட்டினோம். அவர்கள் இதற்குமுன் கேட்டறிந்ததைவிட இப்போது கேட்பவைகள் வேத ஆதாரப்பூர்வமாகவும், பகுத்தறிவுக்கு உட்பட்டதாகவும் இருப்பதாலேயே அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்கள் இங்கு வருகிறார்கள் என நம்புகிறோம் எனவும் கூறினோம். ஆகவே எங்களிடம் இருக்கும் எல்லாவற்றிற்காகவும் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

நம்முடைய மீட்பு சமீபமாயிருக்கிறது(Our Deliverance draweth nigh)

நம்மால் முடிந்த அளவு, தற்காலம்வரை பார்க்கும்போது, கிபி 1915 அல்லது அதற்கு முன்போ முழுவளர்ச்சியடைந்திருக்கவேண்டிய காரியங்கள் நிறைவு அடையவில்லை. இது நம்முடைய காலக்கணக்கு சம்பந்தமான எல்லா ஏற்பாடுகளும், அறுவடை உட்பட எல்லா

பார்வைகளும் தவறானவை என்றே தோன்றுகிறது. மேலும் அவைகள் தவறானவை என்று நம்புவதற்கு சரியான காரணமும் நம்மிடம் இல்லை. நாம் தவறிழைக்காதவர்களல்ல என்பதையும், நமது நிதானிப்பும் தவறா நிலையுடையதல்ல என்றும் நினைவுகூர்கிறோம். ஆனால் தற்கால அருமையான கண்டுபிடிப்புகளும், எத்திசையிலும் இருந்துவரும் வெளிச்சமும், அதேபோல உலகமுழுவதும் ஏற்படுகிற அமைதியின்மை, நம்முடைய காலக்கணக்கிற்கு ஏற்றாற்போல ஒரு புதுயுகத்தின் ஆரம்பத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் எவ்வளவு தூரம் செல்லவேண்டும் என முற்போக்காக நாம் கூறமுடியாது. நீதியின் சூரியன் தோன்றுவதற்காக நாம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

உண்மை என்னவெனில், பலகைகளில் எழுதப்பட்ட தரிசனம் தற்போது பேசுகிறதும், நம்பிக்கை ஏற்படுத்துகிறதுமாயிருக்கிறது. “நாட்களும், தரிசனத்தின் பொருளும், சமீபித்து வந்தன” என உண்மையாகவே நம்புகிறோம்—எசேக்கியேல் 12:21-23.

R 5375

உண்மை ஊழியத்தின் மாபெரும் சிலாக்கியம்

THE GREAT PRIVILEGE OF TRUE SERVICE

“மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்” – மத்தேயு 20:28

ஊழியக்காரர் என்ற வார்த்தை, தொண்டாற்றுதல் என்ற வார்த்தையைப்போலவே அதே உட்கருத்தை உடையதாயிருக்கிறது. நம் போதகர், இந்த உலகத்திற்கு, தான் வந்ததன் நோக்கம் சுயநலமுடைய ஒன்று அல்ல என்கிறார். உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பு, பிதாவுடன் கொண்டிருந்த மகிமை மற்றும் கனத்தோடு அவர் மிகவும் திருப்தியடைந்திருந்தார்(யோவான் 17:5). மீட்பரின் முந்தைய மகிமையைக்காட்டிலும், தற்போது மிகவும் அதிக உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார் என்பது உண்மையாயிருக்கிறது என்றாலும், தான் அவ்வாறு உயர்த்தப்படவேண்டும் என்ற விருப்பத்தோடும், அந்த ஆவியோடும் இந்த பூமிக்கு வரவில்லை என்று நமக்கு உறுதியளிக்கிறார். அதற்கு மாறாக, அவர் ஊழியம்செய்யவே விரும்பினார். “என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதைசெய்ய விரும்புகிறேன்; உமது நியாயப்—பிரமாணம் என் உள்ளத்தில் இருக்கிறது” என்று சொன்னார் – சங்40:8.

இந்த தெய்வீக சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிவதற்காக நம் கர்த்தர் பிதாவுடன் தான் கொண்டிருந்த மகிமையைவிட்டு, பூமிக்கு இறங்கி வந்து, தன்னை மரணத்திற்கு, அதுவும் சிலுவையின் மரணத்திற்கு கையளித்தார். தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு கைதுசெய்யப்பட்ட அந்த இராத்திரியில், “பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ?” என்று கூறினார். அவர் முடிவு பரியந்தம் கீழ்ப்படிதலுள்ளவராக இருந்தார்.

ஒரு மீட்பர் தேவை என்ற நிலையில் இந்த மனுக்குலம் இருப்பதை, இந்த உலகத்திற்கு வருவதற்குமுன், நம் ஆண்டவர் உணர்ந்திருந்தார். இதன் காரணமாக, தெய்வீக ஏற்பாட்டை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. விழுந்துபோன மனிதனைக்குறித்த பிதாவின் நோக்கத்தினை ஓரளவு அவர் கண்டார். மேலும் அவர் தன் பூமிக்குரிய ஜீவியத்தின்போது, பரிதவிக்கக்கூடிய இந்த சிருஷ்டிகள் பாவத்தில், சீரழிவில், பெலவீனத்தில் இருப்பதைப் பார்த்தபோதிலும், அவர்களை அடிமைகளாக்க முயற்சி செய்யவில்லை. அவர் தன்னுடைய வல்லமையையும் விவேகத்தையும் தன்னுடைய சொந்த வசதிக்காக சுயநலத்தோடு பயன்படுத்த முயற்சிக்கவில்லை. மாறாக, அவர் சுயநலமின்றி தன்னுடைய ஜீவியத்தையே கொடுத்தார். பிதா ஏற்பாடு செய்திருந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றி முடிக்க அவர் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டார்.

நம் கர்த்தர் ஊழியம் கொள்ளும்படி வரவில்லை. பணியாளர்களை பெற்றிருக்கவும், தன்னுடைய சொந்த ஆற்றலின் சிறிய அளவை செலவழித்து, அதற்கீடாக எல்லாவற்றையும் திரும்பப்பெற அவர் இந்த பூமிக்கு வரவில்லை. அவர் எந்த சுயநல காரணத்திற்காகவும் வரவில்லை. மாறாக மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யவும், நன்மை செய்யவுமே வந்தார். அவர் தன்னைக்குறித்து சாட்சியாக, “ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காக தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை” என்கிறார். இதை அவர் பிதாவின் திட்டத்துக்கு இசைவாக செய்தார்.

இருப்பினும் யார் ஒருவரும் தனக்கு ஊழியம் செய்வதை நம் கர்த்தர் மறுத்துவிட்டார் என நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. அவர் மற்றவர்களிடமிருந்து வரும் ஊழியத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். நம் ஆதார வசனத்தின் கருத்து என்னவெனில், அவர் வந்தது ஊழியம் செய்வதற்காகவே; ஊழியம் கொள்வதற்காக அல்ல என்பதாகும். மேலும் அவர் தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு ஊழியக்காரனாயிருப்பது அவருக்கு அவசியமாயிருந்தது. இந்த ஊழியம் செய்தவற்கான தேவை எதுவும் இல்லையெனில், நம் கர்த்தர் தன்னைத் தாழ்த்தி அடிமையின் ரூபமெடுத்திருப்பாரா அல்லது தம்முடைய பூமிக்குரிய ஜீவியத்தின் கடுமையான

சோதனைகளுக்குள் சென்றிருப்பாரா என்று நாம் எண்ணக்கூடாது. மாறாக, அவர் முழு மனுக்குலத்தின் மெய் வாழ்க்கைக்கும், நலனுக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் அவசியமான ஒரு ஊழியத்தை அளிப்பதற்காகவே வந்தார்.

ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையின் மூலமாக பாவம் இவ்வுலகத்திற்குள் நுழைந்தது. அந்த பாவத்திற்கான தண்டனை மரணம் என்று தேவனுடைய பிரமாணம் தீர்மானமாய் உரைக்கிறது. இவ்வாறு முழு மனுக்குலமும் அழிவுக்குள்ளாகினர். அவர்கள் முன்பு எப்போதாவது மீட்கப்பட்டிருப்பார்களானால், அறிவற்ற மிருகங்களைப்போல் அழிந்திருக்கமாட்டார்கள். ஆகவே அவர்கள் மீட்கப்பட்டாகவேண்டும். தெய்வீகப் பிரமாணத்தைப் பொறுத்தவரை, பாவம் செய்த முதல் பரிபூரண மனிதனுக்கான ஒரு சரிநிகர் சமானவிலை(ஈடுபலி) கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்த தேவையை ஒரே பேரானவர் மாத்திரமே நிறைவேற்ற சித்தமாயிருந்தார். இந்த வேலைக்கான அவசியத்தின் நிமித்தமாக, இந்த நோக்கத்திற்கான தேவனுடைய ஊழியக்காரனாக இருந்து, அந்தப் பணியை செய்வதற்கு அவர் மகிழ்ச்சியடைந்தவராக இருந்தார். ஏனென்றால் இது மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவரும் என்பதற்காக அப்படி இருந்தார்.

இந்த ஆவியே நம் ஒவ்வொருவரையும் ஏவுவதாக இருக்கவேண்டும். ஊழியத்தின் இந்தக் கொள்கையை நம்முடைய குணலட்சணத்திற்குள் நாம் இணைத்துக் கொள்ள விரும்பவேண்டும். நாம் வேலை செய்ய விரும்புகிறோம். பரபரப்பாக இருக்க விரும்புகிறோம் என்பதற்காக நாம் வெறுமனே வேலைசெய்யக்கூடாது. மாறாக, அங்கு ஒரு அவசியமான பணி இருப்பதை, இந்த ஆசீர்வாதமான ஊழியத்தில் நாம் நம் ஜீவனைக் கொடுப்பதற்கு மகிழ்ச்சியடையவேண்டும்.

உண்மையான அர்ப்பணிப்பின் மனப்பாங்கு

மற்றவர்களின் கால்களைக் கழுவுவது அவசியம் என்று நினைக்கும் சிலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சடங்கால் உண்மையான நன்மை எதுவும் அடையாத நிலையில் விரும்பத்தகாத அது செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்கான காரணம் எதுவுமில்லை. கழுவுப்படுதல் தேவைப்படாமலேயே இயேசு தம் சீஷர்களுக்கு கால்களைக் கழுவினார் என்ற நாம் எண்ணமுடியாது. ஆனால் இவ்வாறு ஒரு உண்மையான ஊழியத்தைக் கொடுக்கமுடியுமென்றால், நம்மில் எவரும் கால்களைக் கழுவுவதனாலோ அல்லது வேறு எந்தமுறையிலோ கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் உடன் அங்கத்திற்கு ஊழியம் செய்வதற்கான வாய்ப்பிற்காக மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். இந்தக் கருத்து வெறுமனே ஒரு பணியாள் என்றமுறையில் ஏதோ சிலவற்றை செய்வதற்கான

வாய்ப்பு என்பதைவிட, உண்மையான ஊழியத்தின் சிலாக்கியத்தை உணர்ந்துகொள்வதற்கே ஆகும். இயேசு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை செய்தார், ஏனென்றால் அது உதவிகரமான ஊழியமாகவும், பிதாவினுடைய சித்தமாகவும் இருந்தது. சகோதரர்களாக ஒருவருக்கொருவர் இந்த தாழ்மையான ஊழியத்தை செய்வதைக் காட்டிலும் தங்களை மேலானவர்களாக எண்ணக்கூடாது என்பதை தன் சீஷர்களுக்கு கற்றுத் தருவதற்கும் அவர் விரும்பினார். அதோடுகூட, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவருடைய சீஷர்கள் பூமிக்குரிய கறைகளிலிருந்து அனுதினமும் கழுவப்படுவது அவசியம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதாக இயேசுவின் வார்த்தைகள் காணப்பட்டது –யோவான்13:6–10பார்க்கவும்.

நம்முடைய ஆண்டவருடைய ஜீவியத்தைக் கையளிப்பது ஒவ்வொரு கணமும் ஒவ்வொரு நாளும் நிறைவேற்றப்பட்டது. போதிப்பதிலும், சுகவீனமுள்ளவர்களை சுகப்படுத்துவதிலும், செவிடரையும் குருடரையும் குணமாக்குவதிலும், அவருடைய சீஷர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதிலும் கையளிக்கப்பட்டது. இவையனைத்திலும் அவர் தனக்கு ஊழியம் செய்ய விரும்பவில்லை. எனவே “அவர் நன்மை செய்கிறவராகவே சுற்றித்திரிந்தார்” என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கொள்கையின் பயன்பாட்டை நாம் நமக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அவர் இருந்த பிரகாரமாகவே நாமும் இவ்வுலகில் இருக்கிறோம். உண்மையான அர்ப்பணிப்பு மனப்பான்மை என்பது நாம் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதும், நம் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அதை அறிந்துகொள்ள நாடுவதும் ஆகும். வேதமாணவர்களாகிய நாம் “தினந்தோறும் வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்த”, ஆதிகால பெரேயா பட்டணத்தாரைப் போல இருக்கிறோம் என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

நாம் போதகரின் ஆவியை உடையவர்களாயிருந்தால், “நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தாருக்கும் நன்மை செய்ய” விருப்பமுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்(கலாத்த6:10). இது அப்பவுல் கிறிஸ்துவை பின்பற்றுவதுபோல, அவரைப் பின்பற்றுகிற நம்மைத் தூண்டுகிற அவருடைய அறிவுரையாக இருக்கிறது. இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் வாழ்க்கைகள், மற்றவர்களுக்கான அவர்களுடைய தன்னலமற்ற ஊழியத்தைக் குறிப்பிடும்படியாக, வரலாற்றின் பக்கங்களில் மிகுந்த தனித்துவம் வாய்ந்ததாக நிற்கிறது.

அநேகர் தேவனுடைய உரிமைக்கும் மேலாக ஆண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். நம் ஆண்டவர் இந்த

வகுப்பாரை மனதில் கொண்டுள்ளார் என்பதை இச்சூழ்நிலை காண்பிக்கிறது. புறஜாதிகளின் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் ஜனங்களின்மீது அதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்தினர் என்று அவர் அறிவிக்கிறார். மேலும் இது ஆட்சியாளர்களின் நடைமுறை செயலாகவும், ஜனங்களுக்கு சேவை செய்வதற்கான விருப்பம் இதில் மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகிறது.

கயநலம் இராஜ்ஜியத்திற்கு தகுதியற்றதாக்கும்

நம் ஆதாரவசனத்தின் வார்த்தைகளை நம் போதகர் எவ்வாறு பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். சீஷர்கள் மனிதர்களின் கனத்தை விரும்புதல், மற்றும் தேவனிடத்திலும் கனம்பெற விரும்புதல் என்ற நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் இருவர் அவருடைய இராஜ்ஜியத்தில் விசேஷித்த மேன்மை பெறுவதற்கு மனமார்ந்த வேண்டுகலை வைத்தனர். அவர்களுடைய விண்ணப்பம் மற்ற பத்துப்பேர் மத்தியில் கோபஉணர்ச்சியின் ஆவியைத் தூண்டியது. அதனால் ஒரு முரண்பாடு விளைந்தது. இராஜ்ஜியத்தில் பங்குபெறுவீர்கள் என்று இயேசு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார் என்ற கருத்தை அவர்கள் தங்கள் சிந்தைகளில் நிரந்தரமாக வைத்திருந்தனர்(மத்19:27–29). இந்த வாக்குத்தத்தத்தை சிந்தையில் கெண்டிருப்பது அவர்களுக்கு தவறாக இருக்குமானால், அவர்களுக்கு இந்த வாக்குத்தத்தத்தை நம் கர்த்தர் கொடுத்ததும் தவறாயிருந்திருக்கும். ஆனால் தமக்கும் தம் வார்த்தைக்கும் முழு உண்மைத்தன்மையை வெளிப்படுத்தாத யாருக்கும் இந்த இடத்தைக் கொடுக்க மாட்டார் என்பதை அவர்கள் காணத்தவறிவிட்டனர்.

அதே சமயத்தில் சீஷர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு, தவறான தகுதியை அல்லது பெருமையைக் கொண்டிருந்தனர். அது, சிங்காசனத்தின் ஸ்தானத்திற்கு அவர்களைத் தகுதியற்றதாக உருவாக்கும். இதனால் நம் கர்த்தர் அந்த சிங்காசனத்திலுள்ள ஸ்தானத்தை யார் ஒருவருக்கும் கொடுக்க அதன் நிபந்தனைகளாக, அந்த நபர் தேவனுடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு பெருமளவில் உண்மைத் தன்மையையும் மிகுந்த மனத்தாழ்மையின் ஆவியையும் வெளிப்படுத்தி காண்பிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டவரே தேவைப்படும் எவருக்கும் ஊழியம் செய்வதற்கு மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பார் என்பதை அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டினார். மேலும் அவர் தம்மையே ஒரு முன்மாதிரியாக அமைத்துக்கொண்டார்.

நம் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை வேறு வார்த்தைகளில் நாம் விளக்குகிறோம். ஜனங்கள் எனக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நான் பரலோகத்தைவிட்டு கீழேஇறங்கி பூமிக்கு வந்தேன் என்றா நினைக்கிறாய்? இல்லை. நான் விட்டுவந்ததைவிட, நான்

வந்திருக்கும் நிலைமைகள் மிகவும் தாழ்ந்தவை. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் பிதா எனக்கு ஊழியத்தின் இந்த சிலாக்கியத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார், நானும் இதைப்பெறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனென்றால் இது பிதாவின் சித்தமாக இருக்கிறது. நான் ஊழியம்செய்வதற்கு, பணிவிடைசெய்வதற்கு, அனைவருக்கும் ஈட்டுக்கிரமமாக என் ஜீவனைக் கொடுக்கவுமே வந்திருக்கிறேன்.

எனவே இந்த சிந்தையை—அதாவது, ஊழியத்தின் சிலாக்கியத்தில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடையவேண்டும் ... என்ற சிந்தையை அவர்களுக்கு முன்பாக அவர் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். மற்றவர்களுக்கு உதவ, அதிலும் குறிப்பாக கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் உள்ள சகோதரர்களுக்கு உண்மையாக உதவிசெய்வதற்கான சலுகையை பெற்றிருப்பதில் மகிழ்ச்சியடையவேண்டும் என்ற சிந்தையை அவர்களுக்கு முன்பாக நியமித்திருக்கிறார். இந்தக் கொள்கையை நாம் பரந்தஅளவில் பயன்படுத்தும்போது, இந்த உலகத்தில் அன்றாட வாழ்க்கையின் நிகழ்வுகளில் இது எப்படி முன்மாதிரியாக இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். முழு மனிதக்குடும்பமும் பணியாளர்களாக இருக்கின்றனர். ஒருவர் நகை செய்பவராக பணிபுரிகிறார்; மற்றொருவர் கம்பளி துணிகளை தயாரிப்பவராக வேலைசெய்கிறார். இவர் கம்பளியிழைகளை வாங்கி அதை துணியாகவும், பிறகு ஆடைகளாகவும் மாற்றும் பணிபுரிகிறார். மற்றொருவர் மளிகை வியாபாரியாக, உணவு வழங்குகிறவராக பணிபுரிகிறார். சிலர் எலும்புசார்ந்த மருத்துவர்களாக, சிலர் முடிதிருத்துபவர்களாக, சிலர் தையல்காரர்களாக, சிலர் மருத்துவர்களாக பணிபுரிகின்றனர். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இது மற்றவர்களுக்கான ஒரு சேவையாக இருக்கிறது.

இந்தக் காரியத்தை இன்னும் கீழே சென்றுநோக்கும்போது, இந்தக்கொள்கை, ஊமையான மிருகங்கள் செய்யும் வேலைஅளவுக்கு விரிவடைந்திருப்பதாக நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு குதிரை தன்னையே தேய்த்து சுத்தம் செய்துகொள்ளமுடியாது. இன்னும் பன்றிக்குகூட சேவை தேவையாயிருந்து, படுக்கை, உணவு ஆகியவை தேவையாயிருக்கிறது. நாம் விலங்குகளிடமிருந்து சேவையையும் ஏற்கிறோம். சேவை செய்வதன் இந்த ஏற்பாடுகளிலிருந்து யாரேனும் தன்னைப் பிரித்துக்கொள்வது என்பது, அவருடைய சொந்த நன்மையிலிருந்து வெளியேறி, இந்த பிரபஞ்சத்தின் பிரமாணத்தை மீறுவதாக இருக்கிறது. யாரேனும் வேலைசெய்யாமல், மற்றவர்கள் அவருக்கு சேவைசெய்யக்கூடிய இடத்திற்கு வருவது பரிதவிக்கப்படத்தக்கதாக இருக்கும். அவர் எப்பொழுதும் மிகுந்த செல்வத்துடன் இருந்தாலும், மகிழ்ச்சியற்று இருப்பார். பிடிவாதமாக சுயநலமாக இருக்கும் இந்த

மனப்பான்மையை எடுக்கும் எவரும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை முற்றிலும் அழகற்றதாகவும் பயனற்றதாகவும் இருக்கும்.

ஊழியம் செய்தல் கிறிஸ்தவர்களுக்கு பெருமகிழ்ச்சியானது

ஊழியத்தின் ஆவிக்குள் நுழைந்திருக்கிற உண்மை கிறிஸ்தவன், தன் போதகர் செய்ததுபோல, கிடைக்கும் சமயத்துக்குத் தக்கதாக யாவருக்கும் நன்மை செய்வதற்கு பெருமகிழ்ச்சியடைவார். உதவியற்றும் நோயுற்றும் யாரேனும் இருந்தால், இவர்கள் அவன் திறமையும் திராணியும் பெற்றிருப்பதால், ஊழியங்களுக்காக அழைக்கும்போது, அவனும் உதவிக்கரம் நீட்டுவதற்கு இயலும். கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக நாம் யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச வீட்டாருக்கு நன்மைசெய்யவேண்டும்.

எங்கே இந்த கோட்டை நாம் வரையவேண்டும்? நாம் சாந்தகுணத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதே அதற்கான பதில். மற்றவர்களுக்கு ஊழியங்கள் தேவைப்படுகிறதை, நாம் அனுதினமும் அவைகளைச் செய்து கடந்துசெல்லும்போது காண்கிறோம். ஆனால் நம்மால் செய்யமுடியாமற்போகிறது. நாம் செய்யநினைக்கும் எல்லாவற்றையும் செய்யமுடிவதில்லை என்பதால், இந்த விஷயத்தை எவ்வாறு நாம் முறைப்படுத்துவது? நம்முடைய சொந்த குடும்பம் நம்முடைய முதல் கடமையாக அல்லது பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும். தன் சொந்தக் குடும்பத்தைப் புறக்கணிக்கிறவன் அவிசுவாசியிலும் கேடுள்ளவன். அன்பிணக்கம்(charity) வீட்டில் துவங்குகிறது. அங்கே நாம் பொறுப்புக்களைப் பெற்றிருப்போமானால் நம் சொந்த குடும்பத்தாருக்கு கொடுப்பதைப்போன்று, மற்றவர்களுக்கு அதிக சௌகரியத்தை, அதிக நேரத்தை, அதிக பணத்தை கொடுக்கமுடியாது.

சோம்பேறித்தனம் ஊக்குவிக்கப்படலாகாது

பணத்தை பெற்றிருக்கிறவர்கள் ஒரு தாலந்து பெற்றிருக்கின்றனர், அதை நன்மைசெய்வதில் பயன்படுத்தலாம். இந்த உலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களால் மிகுந்த வாய்ப்புக்களை கண்டடையமுடியாது. நாம் மில்லியன் கணக்கில் டாலர்களை வைத்திருந்தால்கூட, அதை செலவிடுவதில் தெளிந்த புத்தியின் ஆவி நம்மை ஆளவேண்டும். வீணானவற்றில், சோம்பலானவற்றில், சும்மாயிருப்பதில் எவரையேனும் உற்சாகப்படுத்துவதற்கு பணம்கொடுப்பது அதை தவறாக பயன்படுத்துவதாகும். இது நன்மைசெய்தல் ஆகாது. “உன் முகத்தின் வேர்வையால் ஆகாரம் புசிப்பாய்” என்று தேவனே கூறியிருக்கிறார். வேலை செய்கிறவர்களே மகிழ்ச்சியான ஜனங்களாயிருக்கிறார்கள்;

எதையும்செய்யாதவர்களாக இருக்கிறவர்கள் மிகவும் கவலையுள்ள ஜனங்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எந்த குறிக்கோளும் இல்லை.

நம் சொந்த குடும்பங்களுக்கே நாம் செய்யவிரும்பும் அனைத்தையும் செய்யமுடியாது, நம்முடைய சொந்தவிஷயத்திலே அடிக்கடி பாராட்டப்படுவதில் குறைவுபடுதல் நேரிடுகிறது. நம் உறவினர்களில் சிலர் போதுமானவற்றை ஒருபோதும் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு போதுமானவற்றை செய்ய நம்மால் ஒருபோதும் இயலாது. எனவே நாம்தெளிந்தபுத்தியின் ஆவியைப் பயன்படுத்தி யோசித்தபிறகு, என்ன செய்வது என்று முடிவெடுக்கவேண்டும். நாம் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் நுழைந்திருந்த சமயம், நமக்கு புதிய பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது உலகத்தில் செய்வதற்கான விசேஷித்த வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் எப்போதும் ஞாபகத்தில் கொள்வோமாக.

எவ்வகையான ஊழியம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இது கர்த்தருடைய தூதுவர்களுக்கான வேலையாகும். எங்கெல்லாம் கேட்கிற செவியும், உணர்ந்துகொள்ளும் கண்களும் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் சத்தியத்தை நாம் பிரசங்கிக்கவேண்டும். நம் போதகர் முன்னுரைத்தபடி, கேட்கிற காதுகளும் காண்பதற்குக் கண்களும் இல்லாதவர்கள் நம்மை பீறிப்போடுவார்கள்(மத்7:6). எனவே நாம் சத்தியத்திற்கான நல்ல நிருபங்களாக இருக்கிறவர்களுக்கும், அப்படி இல்லாதவர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைக் கண்டறிவதில் தெளிந்த புத்தியின் ஆவியை பயன்படுத்தவேண்டும்.

ஆண்டவரே, எங்களுடைய எல்லா நேரத்தையும் உமக்காகவும் உம்முடைய சத்தியத்துக்காகவும் கொடுப்போம் என்ற போதகரிடத்தில் நாம் சொல்வோமாக. பின்பு அவர் பதிலுரையாக; ஆனால் நீங்கள் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்கும்படி செல்லும்போது, கிழிந்த ஆடையையோ, அல்லது ஆடையின்றியோ செல்லக்கூடாது என்று பதிலளிப்பார். நீங்கள் தேவையானவற்றை பெற்றிருப்பது என்பது முறையானதாக இருக்கிறது. ஆனால் உங்களுக்காக முதலில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை பணத்தை சேர்க்க முயற்சித்து பெற்றபிறகே, இராஜ்ஜியத்தின் செய்தியை அறிவிக்க செல்ல எண்ணக்கூடாது.

ஆண்டவரே, எங்கள் உடனாளிகளுக்கும் எங்கள் சொந்த குடும்பங்களுக்கும் எதையாவது செய்வதிலிருந்து இது எங்களை மன்னிக்குமா? என்று நாம் கேட்கலாம். நாம் நம் சொந்தக் குடும்பங்களை புறக்கணிக்கக் கூடாது. மாறாக அவர்கள் தேவைகளுக்கேற்ப அவர்களை கவனிக்கவேண்டும் என்று அவர் பதிலளிக்கிறார். ஆயினும் நம் அன்றாட நிகழ்வுகளை சிக்கனத்துடன் செய்ய வழிநடத்தப்படுகிறோம். நம் குடும்பம் அவர்கள் பங்கை

செய்வதற்கு தவறினால், மேலும் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக சம்பாதிக்க போதுமான வயதும் திறமையும் இருந்தும், எந்தவித முயற்சிகளையும் எடுக்காமல் இருந்தால், பின்னர், நாம் அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை. அவர்கள் தங்கள் சொந்த பலத்தை பெற்றிருக்கிறபடியால், நம்முடைய உதவி அவர்களுக்கு தேவையில்லை. நாம் அவர்களுக்குத் தேவையான காரியங்களை மட்டும் செய்யவேண்டும். இது நம் ஆண்டவரின் சிந்தையாக இருக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

உக்கிராணக்காரராக நம்முடைய பொறுப்பு

நாம் எல்லாருக்கும் நன்மை செய்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்றபோதிலும், இதற்குமேலும், நம்முடைய விசேஷஊழியம், பிதாவின் பணியாகிய நம் கர்த்தரின் வேலையில் – சத்தியத்தை பகிர்ந்தளிப்பதில் நம்மைக் கொடுப்பதில் உள்ளது. நாம் அப்படிச் செய்யும்போது நாம் யாரிடம் தொடர்பில் இருக்கிறோமோ, அவர்களிடம் அன்பான வார்த்தையைப் பேசக்கூடும். நாம் பணம் உடையவர்களாக இருந்தால் அந்த வழியில் உதவலாம். ஆனாலும், நாம் உடைமையாகப் பெற்றிருப்பதில் ஒரு பணம்கூட நம்முடையதல்ல அல்லது ஒரு கணநேரமும் நம்முடையதல்ல என்பதை ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும். அவை எல்லாம் கர்த்தருக்குரியவை. பூமிக்குரிய விதத்தில் உண்மையான தேவைஇருக்கும்போது தவிர, நாம் அவற்றை ஆவிக்குரிய விதத்திலேயே செலவழிக்கவேண்டும். இந்த உலகத்திற்குரிய விதத்தில் அதிகமாக செய்தாலும், இந்த உலகம் நம்மை உயர்வாகப் போற்றாது என்பது நிச்சயமாயிருக்கிறது. ஆனாலும் நாம் இந்த உலகத்திடமிருந்து நமக்கான பொறுப்பைப் பெறவில்லை.

கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஆவி இந்த உலகத்தில் மாபெரும் செல்வாக்கை பெற்றிருந்தது என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். இது உயர்குணமுடைய ஆத்துமாக்களின்மீது ஆழமான தாக்கத்தை பதித்திருக்கிறது. அவர்கள் அனாதை இல்லங்கள், பார்வையற்றோருக்கான மருத்துவமனைகள், குணமாகாதவருக்கான இல்லங்கள் இது போன்றவற்றை நிறுவ வழிவகுத்துள்ளது. இந்த நிறுவனங்கள் பொதுமக்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தங்களுக்குத் தாங்களே ஏற்பாடுசெய்ய இயலாதவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பது இன்று அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகவும், முறையானதாகவும் இருக்கிறது. இந்த உலகம் இந்த விஷயத்தை ஒரு வியாபாரக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து நிலைப்படுத்திக்கொள்வதன் காரணமாக, தேவனுடைய தூதுவராக நியமிக்கப்பட்ட கர்த்தருடைய ஜனங்கள், தனிப்பட்ட பொறுப்பிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். உடல்நலக்குறைவு உள்ளவர்களையும், முடமானவர்களையும் கவனிப்பது என்பது

முறையான காரியமாக உள்ளது; ஆனால் நகரமும் மாநிலமும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், தனிப்பட்டவர்களின் பொறுப்பு பெரும்பாலும் அகற்றப்பட்டுள்ளது.

என்னுடைய உடல் நலமற்ற நண்பர்களை நானே கவனித்து, அவர்களை அதிக கட்டணமுள்ள நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பிவைப்பதற்கு விரும்புகிறேன் என கூறும் வசதிபடைத்தவரும் இருக்கிறார்களே. எவரேனும் இவ்வாறு செய்வார்களானால், அது அவர்களுடைய சொந்த விஷயம். அதே அவர்கள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள வீட்டில் வசிக்க தெரிவுசெய்வேன் என்றம்கூட சொல்லலாம். அதுவும் அவர்கள் சொந்த விஷயம். அவ்வாறு செய்ய அவர்களுக்கு உரிமை உள்ளது. மேலும் அவர்கள் தங்கள் மோட்டார் வாகனங்கள் மற்றும் சந்தோஷத்திற்காக தனிப்பட்ட உல்லாசப் படகுகள் போன்றவற்றைக்கூட உடையவராயிருக்கலாம். ஆனால் கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் இது வேறுபட்டதாயிருக்கிறது. அவர் பெற்றுள்ள அனைத்தும் கர்த்தரையே சார்ந்தது. எனவே அவர் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டநிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உலகத்தாரைப் போன்று அல்ல, அவர்கள் செய்வதெல்லாம் தேவனுக்காகவே இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவருடனான இவர்களது உறவு ஒரு குமாரனுடைய உறவுபோன்றது. “இப்போது நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்”

தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்

நம் ஆதாரவசனத்தில், நம் போதகர் தம்முடைய சீஷர்கள் ஆளுகை செய்வதற்கு விரும்பக்கூடாது என்று அறிவுறுத்துகிறார். அவருடைய தாழ்மை மற்றும் ஊழியத்தின் ஆவியை யார் அதிகமாகக் கொண்டுள்ளனரோ அவர்களே தம் சீஷர்களாக இருக்கவேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார். எவரேனும் தன்னை உயர்த்தினால் அதற்கேற்றவாறு அவர்கள் அவரால் தாழ்வாக மதிப்பிடப்படுவர். “தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவனெவனும் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னை தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்”. உயர்த்தப்படுகிற அல்லது தாழ்த்தப்படுகிற அனுபவங்களை கர்த்தர் அனுப்புவார். சரியான கொள்கைகள் செயல்பாட்டில் இருப்பதை நாம் பார்த்து, நம்முடைய பாராட்டை காண்பிக்கவேண்டியது நமக்குரியது. யாரெல்லாம் கிறிஸ்துவின் ஆவியை பெருமளவில் வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கிறார்களோ, அவர்கள் நம்முடைய மதிப்பீட்டில் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். யாரெல்லாம் குறைவான அளவு கிறிஸ்துவின் ஆவியை உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தாழ்ந்தவர்களாக இருப்பர். இந்த குணலட்சணங்கள் நம்மால் அமைதியாக கவனிக்கப்படும்.

இந்த உலகம் இயங்குவதற்கான ஆதாரமாக சுயநலம் இருக்கிறது. இதுவே போர், கிளர்ச்சி, புரட்சி போன்றவற்றின் இரகசியமாக இருக்கிறது. ஒரு குழுவின்மீதும் மற்றவர்களும் செல்வங்களை தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள்

கொண்டுவரவும், மற்றும் மதிப்பையும், ஆற்றல் அல்லது அதிகாரத்தையும் சுயநலமாகத் தேடுகின்றனர். கிறிஸ்தவர்களாக நாம் இருக்கும் ஆவியின் நிலையிலிருந்து, வித்தியாசத்தைக் காண்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நாம் சுபாவத்தின்படி “மற்றவர்களைப்போல கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இருந்தோம்” என்பதை ரூபகத்தில் கொள்ளவேண்டும். நாம் உடனடியாக மாறிவிடுவோம் என்று நம்மைநாமே கருதக்கூடாது. மாறாக சிந்தை மாற்றப்பட்டு, நாம் இன்னும் அதிகமாக கிறிஸ்துவின் சாயலில் வளரவேண்டியுள்ளது. மேலும் கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டிகளாக, நாம் மிகுந்த விருப்பத்துடன் கர்த்தருக்கு அளித்த ஊழியம், இந்த உலகத்தின் ஆவியின் வழக்கத்தினால் கொஞ்சம்குறைய பயன்றிறப்போகாதபடிக்கு விழிப்புடன் கவனிக்கவேண்டும்.

ஆயிரவருடஅரசாட்சி ஒரு ஊழியம்

நம் ஆண்டவர் ஆட்சி செய்வதற்குரிய தன்னுடைய மாபெரும் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, வெறுமனே தன் சொந்த மகிமைக்காகவும், தன்னை பெருமைப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அதிகாரமாகக் கருதும், இந்த தற்கால ஆட்சியாளர்கள் கொண்டுள்ளதைப்போன்று அதே நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கமாட்டார். உண்மையிலேயே அவர் மாபெரும் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் உடையவராயிருப்பார். அதேசமயம், பரலோகப்பிதா என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறாரோ அதோடு இசைவாக இருக்கும்படியாக அது இருக்கும். மகிமையையும் வல்லமையையும் வெளிப்படுத்துவது இந்த உலகத்தை நொறுக்குவதற்காக அல்ல, மாறாக அதை ஆசீர்வதிப்பதற்காகவும், உயர்த்துவதற்காகவுமே. இந்தப்பணி, உலகின் ஆட்சியாளர்களாக மனுக்குலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கான நோக்குடன் இருந்து, ஊழியத்தின் நிலைப்பாட்டின்படி நிறைவேற்றப்படும். இந்த மேசியாவின் இராஜ்ஜியமானது இந்த உலகம் தன்னைத்தானே பராமரித்துக்கொள்ள இயலும்போது முடிவடையும்.

இந்த வழிதான் ஆதியிலிருந்தே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்கிறோம். பரலோகப்பிதா மனிதனை பூமியின் இராஜாவாக உருவாக்கியிருந்தார். தேவன் மனிதனை மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டி அவருடைய கரத்தின் கிரியைகளின்மேல் அவனுக்கு அதிகாரம் தந்தார்(சங்8:5,6;எபி2:7). மனுக்குலத்தை எப்போதும் இருப்புக்கோலின்கீழ் வைத்திருப்பது அவருடைய நோக்கமல்ல. அந்தக்கோல் மனிதனின் உண்மையான வளர்ச்சிக்காக, அதாவது, இந்த சந்ததி பூமியின் இராஜாக்களாக அவர்களுடைய சிலாக்கியத்தின் முழு ஆசீர்வாதத்திற்கு கொண்டுசெல்ல இயலும் வளர்ச்சிக்கான தற்காலிக ஊழியமாகவே இருக்கும்.

கர்த்தருடைய இராஜ்ஜியம் இதுவரை நிறுவப்பட்ட மற்ற எந்த இராஜ்ஜியத்திலிருந்தும் மிகவும் வித்தியாசமானதாக இருக்கும் என நாம் காண்கிறோம். கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாகிய நம்முடைய ஊழியம் அவர் செய்ததுபோலவே இருக்கும். நாம் இந்த மனுக்குலத்தை உயர்த்துவதில் அவருடன் பங்குகொள்வோம். “கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே, தம்முடைய கிருபையின் மகாமேன்மையான ஐசுவரியத்தை வருங்காலங்களில் (ages to come) விளங்கச்செய்வதற்காக, கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் நம்மை அவரோடேகூட எழுப்பி, உன்னதங்களில் அவரோடேகூட உட்காரவும்செய்தார் – எபே2:6,7.

R 5377

ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் பேரெழுதப்பட்டோர்

NAMES WRITTEN IN THE LAMB'S
BOOK OF LIFE

“ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு வெண்வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்படும்; ஜீவபுஸ்தகத்திலிருந்து அவனுடைய நாமத்தை நான் கிறுக்கிப்போடாமல், என் பிதா முன்பாகவும், அவருடைய தூதர் முன்பாகவும் அவன் நாமத்தை அறிக்கையிடுவேன்” – வெளிப்படுத்தல் 3:5.

இந்த சுவிசேஷயுகத்தில் ஒரு விசேஷ வகுப்பாருக்காக தரப்படுகிற ஒரு அழைப்பானது, தற்போதைய நிலைமைகளிலிருந்து வெளியே வந்தவர்கள் – அதாவது பாவத்திற்கு இசைவாக இல்லாதவர்களுக்காக தரப்படுகிறது.

இந்த வகுப்பாராக ஆனவர்களுக்கு கிறிஸ்துவின்மூலம் தேவஏற்பாடுகளைக் குறித்த அறிவு அருளப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இவர்கள் கர்த்தரோடுகூட அர்ப்பணிப்பு செய்வதன்மூலம், இந்த சிலாக்கியங்களை தாங்களாகவே தாமதமின்றி பயன்படுத்தலாம்.

பிதாவினுடைய ஊழியத்திற்காகவும், சத்தியத்தின் ஊழியத்திற்காகவும் எவ்வாறு இயேசு தம்முடைய பூலோக வாழ்க்கையை கொடுத்து, அதினால் தவறாக புரிந்துகொள்ளப்பட்டாரோ அதுபோல இயேசுவினுடைய அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றுகிறவர்களும், கனம் அழியாமையில் பங்கு பெறுகிறவர்களானால் இவ்வுலக காரியங்களில் ஏமாற்றங்களினால் உபத்திரவப்படுவர். இயேசு எவ்வாறு ஜெயங்கொண்டு பிதாவின் சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்தாரோ, அதுபோலவே ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களும்

இயேசுவின் சிங்காசனத்தில் அமருவர்.

இயேசுவின் ஜெயங்கொள்ளுதலையும், அவரை பின்பற்றுகிறவர்களின் ஜெயங்கொள்ளுதலையும் அவற்றின் தனித்தன்மைகளோடுகூட பகுத்துப் பார்க்கவேண்டும். அவருடைய ஜெயங்கொள்ளுதல் பரிபூரணமான ஜெயங்கொள்ளுதல் ஆகும். ஏனெனில் அவர் பிதாவினால் போதிக்கப்பட்டவராகவும், தூதர்களுடைய உதவியை பெற்றவராகவும், பாவமில்லாதவராகவும், நீதிமானாகவும் இருந்ததினால் அவருடைய ஜெயங்கொள்ளுதல் முற்றிலும் முழுமையானதாக இருந்தது. ஆனால் அவருடைய பின்னடியார்கள், மாம்சத்தில் அபூரணராக இருப்பதால், பரிபூரணமான ஜெயங்கொள்பவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அவர் இருதயத்தில் நீதியை வெளிப்படுத்துபவராக, ஜெயங்கொள்ள விருப்பமுள்ள ஆவியுடையவராயிருப்பின், கிறிஸ்துவின் மூலமாக இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்படியாக தேவனுடைய கிருபையினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவர்கள் ஜெயங்கொள்ளவேண்டும் என்ற இந்த ஆவியை உடையவராக இருப்பதை வெளிப்படுத்தவேண்டும். இல்லையெனில் கர்த்தரோடுகூட அவருடைய இராஜ்ஜியத்தில் இணையமுடியாது. அவர்கள் மாம்சத்தில் அபூரணராக இருப்பினும், ஆவியில் கர்த்தருடைய சாயலை உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

அந்த வகையில், எந்த கணப்பொழுதில் நம்மை அர்ப்பணிக்கும் படிக்குள்ளாக வந்து, ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகிறோமோ, அத்தருணமே நம்முடைய கறைதிரைகளும் அபூரணங்களும் கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரங்களினால் மூடப்படுகிறது. நாம் பெற்றிருந்த கறைதிரைகள் மூடப்படுவதற்கு மட்டுமல்லாமல், வேதத்தில் அடையாளமாக சொல்லப்பட்ட, பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்களும் இவ்வாறு உடுத்தியிருப்பதாக காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பிதாவாகிய தேவனைப்பற்றிய அடையாளங்களிலும், கர்த்தராகிய இயேசுவைப்பற்றிய அடையாளங்களிலும் அவர்கள் அந்த வஸ்திரத்தை உடுத்தியிருக்கின்றனர். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் அடையாளங்களில் நம்முடைய கர்த்தரும், பரிசுத்தவான்களும் வெண்வஸ்திரம் தரித்தவர்களாக காண்பிக்கப்படுகின்றனர். நம்முடைய கர்த்தரின் உயிர்த்தெழுதலின்போது தோன்றின தூதர்கள் வெண்மையான உடையை தரித்திருந்தனர். நம் கர்த்தர் சொல்லும்போது, “தன் மானம் காக்கப்படத்தக்கதாக நிர்வாணமாய் நடவாதபடிக்கு விழித்துக்கொண்டு, தன் வஸ்திரத்தை காத்துக்கொள்ளுகிறவன் பாக்கியவான்”.

மகிமையடைந்த சபையைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது, நீதியின் வஸ்திரத்தை அகற்றிப் போட்டவர்களாக அல்ல, ஆனால் வெண்வஸ்திரந்தரித்து தொடர்ந்து நடப்பவர்களாக இருப்பர். அது இனிமேலும் நம்மேல் போடப்பட்ட நீதியின் வஸ்திரமாக அல்ல, நம்முடைய சொந்த நீதியாகவே இருக்கும். வெண்வஸ்திரம் தரித்தவர்களாக இருப்பது என்பது, அப்போது பரிசுத்தமுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக புரிந்துகொள்ளப்படும். தற்போதுபோல நீதியின்

வஸ்திரமாக கருதப்படுவதுபோல் இல்லாமல், நிஜமான நீதியின் வஸ்திரமாக இருக்கும்.

“அழிவுள்ளதாக விதைக்கப்படும், அழிவில்லாததாக எழுந்திருக்கும். கனவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், கனமுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும். பலவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், பலமுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும்”.

இரு ஜீவ புஸ்தகங்கள்

வேதாகமம் இரு ஜீவ புஸ்தகங்களைப் பற்றி கூறுகிறது, அவை தற்கால யுகத்திற்கான ஒன்றும், ஆயிரவருட யுகத்திற்கான மற்றொன்றும் ஆகும். நாம் வாசிக்கிறபடி “ஐயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு வெண் வஸ்திரம் தரிக்கப்படும். அவனுடைய பேரை ஜீவ புஸ்தகத்திலிருந்து கிறுக்கிப்போடமாட்டேன்”. மேலும் “புஸ்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன. ஜீவபுஸ்தகம் என்னும் வேறொரு புஸ்தகமும் திறக்கப்பட்டது” – வெளி 3:5; 20:12.

தற்போது திறக்கப்பட்டதாக இருக்கும் இந்த விசேஷமான ஜீவ புஸ்தகத்தில், இந்த சவிசேஷயுகத்தில் ஐயங்கொண்டவர்களின் பெயர்கள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நாம் அர்ப்பணிப்பின் படியை எடுத்து, பரிசுத்த ஆவியினால் ஐயநீப்பிக்கப்படும்போது, தெய்வீகக் குடும்பத்தில் ஒருவராக கருதப்படுவது பொருத்தமானது. எவ்வாறு யோசேப்பு, மரியாள், மார்த்தாள் போன்றோர் ஒரு குடும்பத்தின் அங்கத்தினர்களாக பதியப்படுகிறார்களோ, அவ்விதமாகவே கிறிஸ்துவின்மூலம் தெய்வீகக் குடும்பத்தில் அங்கத்தினராக வருபவர்களின் பெயர்களும் பதிவுசெய்யப்படுகிறது.

இவ்விதமான பேரெழுதப்படுதல் தற்கால யுகமுழுவதும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் பொருள் என்னவெனில், இவ்வாறாக பேரெழுதப்பட்டவர்கள் தெய்வீகக் குடும்பத்தின் அங்கத்தினராக மட்டுமல்ல, மணவாட்டி வகுப்பாரும் ஆவர். இந்த நிலையை தக்க வைத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, அவர்கள் ஐயங்கொண்டவர்களாக வேண்டும். சில வேதப் பகுதிகளில் திரளான கூட்டத்தாரும் ஐயங் கொண்டவர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகத் தோற்றமளிக்கிறது. வேறு சில பகுதிகளில் அவ்வாறில்லை. சிறுமந்தை வகுப்பாராகவோ அல்லது திரள் கூட்டத்தாராகவோ அல்லது பூமியில் பரிபூரண மனிதர்களாகவோ இடம்பெற இருப்பவர்கள், படிப்படியாக இவர்களெல்லோரும் ஐயங்கொண்டவர்களாகவேண்டும். மணவாட்டி வகுப்பாரோ, “முற்றிலும் ஐயங் கொண்டவர்கள்” என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அவர்களின் பரலோக இராஜ்யத்தின் பிரவேசத்தை அபரிதமாக பெற்றுக்கொள்வர்” – 2பேதுரு1:10,11.

நம்முடைய ஆதார வசனப்பகுதியில் திரள்கூட்டமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதா? இல்லையா? என்பதை நாம் உறுதிப்படுத்தமுடியாது. ஒருவகையில் பார்த்தால் அவ்விதமாகவும், வேறுவகையில் பார்த்தால் அவ்வாறில்லாததாகவும் தோன்றுகிறது. நம்முடைய மனதில்

இதைப்பற்றி உறுதியாக பதியாவிட்டாலும், கர்த்தருடைய நோக்கத்திற்காக காத்திருப்போம். நமக்குத் தெரிந்தபடி சில பெயர்கள் கிறுக்கிப் போடப்படும். இரண்டாம் மரணத்திற்கு போகும் எல்லாரும் இந்த விசேஷமான பதிவேட்டில் இருந்து நீக்கப்பட்டு, ஜீவ புஸ்தகத்திலிருந்து அவர்களுடைய பெயர்கள் எடுத்துப்போடப்படும். திரள்கூட்ட ஜனங்களின் பெயர்களும் கூட இந்த விசேஷ பதிவேட்டிலிருந்து ஒருவேளை கிறுக்கிப் போடப்படலாம். ஆனால் நாம் இவ்வாறு கருத்துக்களை சுட்டிக்காட்டுவது நம் விருப்பமல்ல. அவர்கள் நம்முடைய சகோதரரும், கர்த்தருடைய சகோதரருமாயிருப்பதினால், முடிந்தளவு அவர்களுக்கு ஆதரவாகவே சிந்திக்க விரும்பலாம்.

பிதாவினிடத்தில் அறிமுகம்

“அவனுடைய பெயரை நான் அறிக்கை செய்வேன்”. முதலாவதாக இதன்மூலம் நமக்கு கொடுக்கப்படுகிற சிந்தை என்னவென்றால், நாம் தேவனால் ஐயநீப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தேவனுடைய நேரடியான சமூகத்தில் ஒருபோதும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. நம்முடைய கர்த்தர் நம் மணவாளனாக மாத்திரம் குறிப்பிடப்படாமல், நம் மூத்த சகோதரராகவும் இருந்து, நாமும் அவருடைய சகோதரராக கடந்துசெல்வதற்காக, திரைக்கு அப்பால் காத்திருப்பதாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. நாம் அவ்வாறு திரையை கடந்துசெல்லும்போது, பிதாவின் பிரதிநிதியாக இருந்து, கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கும் வேலையை நம்முடைய கர்த்தரிடம் பிதாவானவர் அளித்திருப்பதனால், பிதாவினிடத்தில் நம்மை அறிமுகப்படுத்துவது சரியானதாகவும், பொருத்தமாயும் இருக்கும்.

வேறொரு இடத்தில் கர்த்தர் கூறும்போது, நாம் அவரைக்குறித்து வெட்கப்பட்டால், அவரும் நம்மைக் குறித்து வெட்கப்படுவார் என்கிறார். இந்த வார்த்தையானது திரள்கூட்டத்தாரை இவ்விடத்தில் சேர்த்துரைப்பதில்லை என்பதை குறிப்பாய்ச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால் சிறுமந்தை வகுப்பாரைப்பற்றி பிதாவினிடத்திலும், அவருடைய பரிசுத்த தூதர்கள் மத்தியிலும் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக அறிக்கை பண்ணுவார் என்று நமக்கு உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. இது சங்கீதம் 45இல் அழகாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. “சித்திரத் தையலாடை தரித்தவளாய் இராஜாவினிடத்தில் கொண்டுவரப்படுவாள். அவளுக்கு பின்னாலே செல்லும் அவளுடைய தோழிகளாகிய கன்னிகைகள் உம்மிடத்தில் கொண்டுவரப்படுவார்கள்”. மணவாட்டி வகுப்பாரே விசேஷமாக அறிக்கை பண்ணப்படும், அறிமுகப்படுத்தப்படும் இருப்பர். ஆக, அந்த வகுப்பார் மத்தியில் இடம்பெற நம்பிக்கையோடு போராடுவோமாக. நாம் நமக்கு தேர்ந்தெடுக்கிற அதே இடத்தையே பிதாவானவர் நமக்கு முன்தேர்வு செய்திருந்தார்.